

odsev od zvez

Županja:
Samosvajanje
je že slovenska
folklor

Mr. Jerošek:
Trzin ima
pogoje za
uspešno občino

Center Trzina
bo dobili
od kakšen?

Napoleoni
oreli trzinske
snovi ošolce

SERVIS TRZIN d.o.o.

FORD MONDEO GLX 1.8i 16V ZE OD 33.500 DEM DALJE
 klima, ABS zavore, zračni blazini na voznikovi in
 sopoltnikovi strani, električni pomik stekel, centralno
 zaklepanje, servo volan...

**DOBAYA TAK SI TUDI ZA OSTALI
 FORDOV PROGRAM VOZIL**

Ljubljanska 24, Trzin
 tel.: 061 721 720
 prodaja vozil
 tel.: 061 712 234
 faks: 061 712 03

STROJNO KLJUČAVNICARSTVO

KOGOVŠEK

vrčne kljube (EURO), kovinski zaščitni laki za terenska vozila,
 vili WARN, prodaja in montaža avtoradijev in alarmnih naprav.

TOMAZ KOGOVSEK
 Ul. pod gozdom 37
 1236 TRZIN

Delovni čas: 7 - 15
 Tel.: (061) 722-367
 Fax.: (061) 722-367

ZLATARNA

M.I.L. Loparič & Matej

**PRODAJA ZLATEGA NAKITA, ODKUP, PREDELAVA
 IN IZDELAVA NAKITA TER POPRAVILA**

Kidričeva 11
 1236 TRZIN
 tel.: 061 711 014

RAM LES

Podjetje za lesarstvo in izdelavo lesa
 1230 Domžale, I. Lomniška 1, telefaks: 061/715-004

**NUDIMO IZDELAVO POHISTVA IN OSTALIH
 LESNIH IZDELKOV PO NARČILU**

- ostanke in odpadke supe
 - spalnice
 - kuhinje
 - pisarniška pohištva
 - pohištvo za trgovine in poslovne prostore
 - lesene polizdelke
 - leseno galanterijo
- Izvajamo tudi popravila in obnovo starega pohištva.

INFORMACIJE:

RAM - LES d.o.o.,
 Šumikarska 1
 1230 DOMŽALE
 (v prostorih družbe TOKO LINE d.o.o.)
 tel./faks.: 061/715-004

CVETLIČARNA

ROZA & ROZE d.o.o.

SADJE ZELENJAVE "PRI MARTINEZ" VABI

PESTRÁ PONUDBA VSEH VEGETARIJ IN ZELENJAVE,
 OSVEŽILNIH PIJAC IN DRUGIH PRIBOLJSKOV.
 DNEVNO SVEŽE SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVE,

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00.

PRI MARTINEZ TRZIN, MURKARJEVA 7.
TEL: 061/716-734

TRZIN SMO LJUDJE

Tokrat vas z naslovnice našega glasila pozdravljajo nekateri najvidnejši funkcionarji krajevne skupnosti iz prejšnjih in sedanjega vodstva KS. To so ljudje, ki jim gre v veliki meri zasloga za to, da je Trzin tak, kol je.

Lahko bi bil boljši, lepši, bolj urejen, lahko pa tudi ne. Življenje v njem bi lahko bilo tudi precej manj urejeno! Veliko sestankov in truda je bilo treba, da imamo to, kar imamo. Vsi funkcionarji krajevne skupnosti so prišli na položaje "po volji ljudstva", bili so izvoljeni na bolj ali manj demokratičen način, svojo nalogo pa so opravljali tako, kol je kdo zmožel in znal. Nekateri so v ospredje postavljali interese razvoja kraja in krajanov, nekatere pa je, kol so kasneje ugotavljali voliči, bolj zanimal lastni interes. O tem bodo sodno izrekli drugi, gotovo pa je, da je vsak, ki je kandidiral za vodstveno funkcijo, želel po svoje prispevati k razvoju Trzina. Eni so sicer menili, da gre bolj za častno funkcijo in so dali bolj malo od sebe, drugi pa so se kar krepko polegovali za interese Trzinčev.

Težave so običajno nastopile, ko so želeli želje in zahteve predstaviti in uveljaviti na občini. Tam so se srečali z željami in zahtevami funkcionarjev iz drugih krajevnih skupnosti, ki so tudi želeli za svoj kraj odrezati kar največji kos skupne pogače. Še

zlasti pa so jim odločnost in pripravljenost za akcijo krhali paragrafi, občinski funkcionarji in drugi birokrati, ki so vse skupaj zavijali v celofan luk, odklokov, zakonov, obvezujočih sklepov iz preteklosti in v podobno navlako. Človek ne more enostavno priti na občino in reči: "V Trzinu bi radi to in to," tam pa bi se kar priklonili in izpolnili željo.

Tam se človek sreča s poklicnimi funkcionarji in birokrati, ki imajo v malem prstu zakonske in druge omejitve, ki onemogočajo, da bi kar takoj izpolnili zahteve Trzinčev, pa čeprav upravičene. Saj poznate! Treba je od vrat do vrat, zbirati najrazličnejše žige, soglasja, podpise, pisati vloge, prošnje in druge papirje, na koncu pa vidiš, da so drugi isto dosegli po povsem drugi poti, po vezah in mogoče še kako drugače. Najhuje pa je z denarjem, ki ga primanjkuje za vse, tisti, ki so pri koritu ali imajo tam veze, pa bi radi vse zase.

Trzinski funkcionarji so to doslikrat spoznavali na lasni koži. Zato je bila uspešnost njihovega delovanja različna. Marsikdaj bi bili lahko bolj uspešni, če bi znali prilagoditi na prave vzvode in še zlasti, če bi znali izkoristiti vse možnosti, ki jim jih nudi tudi sam Trzin. Trzinci so bili vedno uspešni, kadar so nastopali skupno in enotno, marsikdaj funkcionar pa se je v svojem boju čutil samega. Ni znal na svojo stran pridobiti ljudi in tiste, ki bi jim po svojih zmožnostih lahko pomagali. V

Trzinu imamo veliko najrazličnejših strokovnjakov, vendar njihovega znanja, sposobnosti, zvez in drugih plusov v KS pogosto niso znali, mogoče tudi niso hoteli, izkoristiti.

Kakor koli že, dejstvo je, da se v Trzinu ne poznamo zadosti, da je za nekatere Trzin še vedno le spalno naselje in da nekateri, čeprav že vrsto let živijo v našem kraju, še ne znajo sklanjati imena Trzinci. Z našimi glasilom bi to želeli popraviti. Vemo, da je vsak krajan po svoje zanimiv, da bi vsak lahko predstavil svojo zgodbo in da bi nekateri brali kol napeke kriminalke, pri drugih pa bi se čudili in ugotavljali, da ni nobena Sanla Barbara tako zanimiva kot življenje v našem kraju in naši sokrajani.

Prav zaradi tega v tej številki objavljamo več pogovorov s sokrajani. S tem mislimo nadaljevati tudi v naslednjih številkah. Tokrat objavljamo tudi več pogovorov s predstavniki občine, saj smo želeli prikazati, kako v občini gledajo na Trzin. Verjetno pa bo koga presenetila tudi tokratna anketa, saj je pokazala, kako krajan malo vedo o svojem kraju in načrtih za njegovo prihodnost. Ali imamo res tak kraj, kot si ga zaslužimo?

Urednik

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glasni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Člani uredniškega odbora:
Stane Mesar, Jani Mušič, Jože Štih, Tone Ipavec,
Iva Mandelje

Tehnično urejanje:
Enil Pever

Fotografije:
Majka Ručigaj

Ilustracije:
Tone Oreš

Lektoriranje:
Marja Luken

Tisk:
Kavut Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1100 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije št.
395/97 knjižni časopis Odsev spada med praznični časopisni izdajki iz 13. točke 1. alineje števila 3, ki se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Bi radi Trzinčev in okoličane seznanili s svojo dejavnostjo, možnostmi nakupa pri vas, obvestili sokrajane o čem pomembnem?

Oglašajte v Odsevu!

Dobra reklama je pol uspeha, druga polovica pa je priložnost, da ste z objavo oglasa v časopisu uspešni! Oglašite, reklamne članke in druga obvestila lahko naročite ali sporočite na uradu KS Trzin, Mengeška 9, tel./fax.: 711 - 060, ali pri poverjenikih in članih uredniškega odbora Odseva.

IZ VSEBINE:

PO 15. JUNIJU BODO ODLOČALI O USODI OBČINE TRZIN	4
ZA TRZINSKO OBVOZNIČNO ZDAJ SPET NA DVEH FRONTAH	10
FRANCI JE BIL ŠTIRI LETA NA PAPU - NOVI GVINEJI	14
DAN ŠOLE	16
POGOVOR Z IVANOM KOZARIČEM	20
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	24

TUDI NEKDANJI VODILNI MOŽJE TRZINA ZA NOVO OBČINO

Konec aprila se je na sedežu krajevnih skupnosti sešla večina še živečih trzinških krajevnih funkcionarjev - predsednikov svetov KS in predsednikov nekdanjih skupščin KS Trzin. Srečanje je bilo neformalno, brez dnevnega reda, obujali pa so spomine na življenje v Trzinu v preteklosti, v času, ko so vodili KS. Govorili so o tem, kako se je Trzin razvijal in kakšne težave so morali premagovati. Spominjali so se ča-

sov, ko v Trzinu še ni bilo vodovoda, ko smo imeli le štiriletno osnovno šolo, ko je bil Trzin še prava vas, kako so pripravljali razne proslave, kako so se dajali z Mengšani in Domžalčani in kako je raslo novo naselje. Vsak je imel svoj, osebni pogled na težave, ki so jih morali premagovati, strinjali pa so se, da je bilo predsednikovanje v vseh časih zelo težavno. Vedno so imeli probleme z ljudmi, po eni strani z nezainteresiranosijo, po drugi pa z neobjektivnimi pogledi in osebnimi problemi. Ves čas so imeli premalo vpliva na občinske odločitve, vendar, kot so ugotovili, KS nikoli prej ni imela tako alo vpliva na dogajanja v občini kot zdaj.

Bili so presenečeni, ko so izvedeli, da so krajevne skupnosti zdaj izgubile praktično vse pristojnosti in da v občini ne igrajo skoraj nobene vloge več. Poudarjali so, da se bodo

Ustanovni sestanek KS Trzin leta 1972. Od leve proti desni: Matevž Štefe, Franci Mušič, Andrej Dermal (tajnik KS Mengeš) in Ivan Novak.

morale te stvari spremeniti, če ne drugače, z ustanovitvijo nove občine. Sedanji predsednik Sveta KS Tone Ipavec je opozoril, da je to hud problem tudi drugje v Sloveniji. Na to, med drugim, kaže tudi dejstvo, da je zdaj v državnem zboru kar zahtev krajevnih skupnosti za ustanovitve novih občin.

Nekdanji vodilni možje Trzina so ponudili svoje sodelovanje in izkušnje in Tone Ipavec zatrjuje, da bo njihova pomoč kako koristna, še zlasti v času osamoslovanja, in da bo to izkoristil.

PO 15. JUNIJU BODO ODLOČALI O USODI OBČINE TRZIN

Do 15. junija mora KS Trzin na Državni zbor poslati uradno zahtevo in potrebne podatke za ustanovitev občine Trzin. Na krajevni skupnosti so upali, da bodo v domačinski občini prisluhnili zahtevam Trzinčev, vendar predsednik Občinskega sveta Miha Brejc ni želel uvrstiti te tematike na katero od sej občinskega sveta. Rekel je, da bo to naredil, ko bo dobil elaborat - nekakšno študijo o upravičenosti občine, z vsemi potrebnimi podatki o Trzinu. Županja Cveta Zalokar Oražem pa je obljubila, da bo zaradi tega v marcu ali aprilu sklicala sestanek, vendar tudi tega še ni bilo. Na KS so prepričani, da so v občini skušali na ta način Trzince ukaniti, saj bi v pričakovanju sestanka s predstavniki občine lahko na državni ravni zamudili vse roke za oddajo zahtevka za ustanovitev nove občine.

Na KS pa so vseeno začeli pripravljati omenjeni elaborat. Za to imala največ zaslug predsednik Sveta KS Tone Ipavec in

Jožica Valenčak, ki sta nešteto ur - tudi pozno v noč, brskala za podatki, jih urejala in razvrščala v zahtevane rubrike. Na KS so upali, da jim bodo na občinski ravni vsaj omogočili dostop do nekaterih potrebnih podatkov, ki niso uradna skrivnost. Pristojni občinski organi, ki bi bili dolžni pomagati, jim niso posredovali niti enega uporabnega podatka, če so sploh odgovorili na trzinške prošnje in zahteve. Zato so se v KS morali obrniti drugam in podatke zbirati po drugi poti.

K sreči so se državni organi obnašali povsem drugače kot občinski. Tu velja še zlasti pohvaliti Statistični zavod, pri katerem so dobili praktično vse potrebne podatke, izkazala se je tudi Državna davčna enota ter Služba za lokalno samoupravo.

Elaborat mora vsebovati kratko zgodovino Trzina, organizacijski opis nove občine z vso infrastrukturo, šolstvom, varstvom otrok, trgovinami, bankami, pošto in vsem drugim,

kar naj bi občina imela. Potrebni so podatki o prebivalstvu, njegovi strukturi in številu in podobno.

Po zbranih podatkih Trzin izpolnjuje pogoje za samostojno občino, izjema je število prebivalstva, ki ga je premalo. Na tem področju na KS zamerijo občini Domžale, saj menijo, da ima največje zahtevke za pozidavo razpoložljivega prostora z industrijskimi in obrtnimi objekti, ki so našli denar, ne pa s stanovanji. Ob Trzinčev so se morali pogosto izseljevati, zdaj živijo v Domžalah, Mengšu, Kamni in Ljubljani in drugod, ne pa v domačem kraju. Število prebivalstva je zato v Trzinu v času stagniralo in ni naraščalo tako kot v drugih krajih.

Na KS pravijo, da bo elaborat, ki ga bodo pripravljali, s katerimi so se morali spoprijeti, po vsej verjetnosti pravočasno končan in bodo lahko poslali na državne organe.

DR. TONE JEROVŠEK: TRZIN IMA VSE POGOJE ZA USPEŠNO OBČINO

Kar nekaj let nazaj, ko se je začel graditi novi sedež sodišča, prav gotovo nihče ne da med nami živi mož, ki je bil v Trzinu stalno sodišče Slovenije. Dr. Tone Jerovšek je v Trzin prišel leta 1980, ko se je kupil parcelo v enem najprijetnejših krajcev Trzina, v Snugovcu, kot nekakšen odmor od življenja pod gozdom s številnimi studenčkom. Dve leti kasneje, leta 1982, je začel tam graditi hišo, ki je bila dokončana leta 1980. Kot nam je povedal, je hišo gradil z vsem srcem. V njej živi, razen najzahlevnejših ur, naredil sam, premišljeno, kakovosno. Celo ploščice in...

Zdaj ima dr. Jerovšek za svojo hišo vse premalo časa, saj mu funkcija ustavnega sodnika in druge obveznosti vzamejo toliko ur, da v Trzin prihaja le še čez noč, k počitku, v njem pa preživlja tudi tisti dnevi, ko se še najraje ukvarja z vsem, kar ga v Trzinu od hčera je brucka na fakulteti, druga obiskuje 3. letnik pravne fakultete, žena pa je profesorica na fakulteti. Tudi družina se zaradi natričnega v glavnem zbira le ob vikendih. Dr. Jerovšek že od vsega začetka ima pomembno vlogo pri oblikovanju Trzinskega sodišča. Bil je eden od oblikovalcev programa za izstop Slovenije iz komunizma med sestavljenci volilnega programa za demokratične večinanarodni svet, ki je bil pri oblikovanju ustave, vidno vlogo pa je igral tudi pri pripravi nove zakonodaje. Še bi lahko naštevali!

Trzin, sem bil zaposlen v sodniški skupščini, potem sem bil sodnik v Višnjem sodišču, malo kasneje Slovenije pa sem se vrnil v Trzin, kjer sem bil predsednik sodniške skupščine kot predsednik pravne komisije. Sem opravljal več funkcij, tudi po sem predsednik sodniške skupščine republike Slovenije. Sem bil predsednik tega sodišča, trzin pred sodniški maršal pa se ni bil končal aprila letelci. Ob tem sem ves

čas tudi predavatelj na nekaterih visokih šolah in fakultetah. Tako sem zdaj na Pravni fakulteti profesor za upravno pravo, na Fakulteti za družbene vede predavam upravno in procesno pravo, hkrati pa imam svoj predmet tudi na Višnji upravni šoli.

V Trzinu ste bili dalj časa član sveta krajevne skupnosti.

Ja, več let sem sodeloval v svetlu KS in nekaterih drugih organih, vendar sem moral to sodelovanje zaradi nekaterih mojih funkcij kasneje prekiniti. Kot sodnik ustavnega sodišča sem se moral odpovedati zadovoljivam v krajevni skupnosti, tako da sem v zadnjih treh letih skoraj v celoti pretrgal vse sodelovanje, celo listo, ki bi bilo kljub nezdružljivosti nekaterih funkcij možno. To pa predvsem zato, ker sem bil v tem času tako zaseden oziroma prezaseden, da nimam nobenega časa za kaj drugega.

Vseeno pa Trzin le poznate, kaj menite o njem?

Mislim, da je Trzin dovolj posrečena entiteta - po eni strani naselje, kot kraj bivanja, po drugi strani pa izredno hitro razvijajoč se obrtno podjetniški center. Po mojem se Trzin hitro razvija v zanimivo tvorbo, ki ima vse elemente samostojne občine, kar naj bi bila tudi perspektivna usmeritev Trzinčev.

Kako gledate na željo po samostojni trzinski občini?

Ze od vsega začetka sem bil eden velikih zagovornikov ustanovitve občine Trzin. Na zboru krajanov, ko smo določali meje volilnega območja, sva z gospodom Peršakom utemeljila potrebnost ustanovitve lastne občine.

Udeleženci zborovanja smo takrat soglasno sprejeli sklep, da gremo v ustanavljanje trzinske občine. Vendar kasneje referendum ni uspel. Mislim, da je bila to velika napaka za kraj. Prepričan sem, da smo v tem času, ko imajo nekateri svoje nove občine, mi pa ne, precej izgubili. Vidim potrebo, da čimprej začnemo s ponovnimi postopki za ustanovitev lastne občine. Moram reči, da sem o tem že govoril s predsednikom sveta KS Tonelom Iupcem in sem tudi posredoval, da so republiški strokovnjaki sprejeli predstavnike sveta

KS Trzin in se z njimi pogovorili o možnih načinih za ustanovitev nove občine. Zdi se mi, da bi bila občina Trzin upravičena in zelo posrečena, saj bi naselju dala nove možnosti razvoja tako na gospodarskem kot na drugih področjih.

Kakšne bi bile po vašem prednosti osamosvojitve za Trzin?

Lokalna skupnost je skupnost ljudi, ki so povezani s skupnimi interesi. Naša povezanost z Domžalami je sorazmerno majhna oziroma minimalna. V Trzinu imamo vso infrastrukturo, ki je potrebna za samostojnost - občino. Imamo svojo šolo, vrtec, ustrezno trgovsko mrežo, imamo tudi nekatere druge vzporedne dejavnosti, cerkev, svojo laro... Edino, česar nimamo, je mogoče pokopališče, kar pa niti ni potrebno. Ker ta infrastruktura je, med krajani prihaja do tiste povezanosti, ki pomeni občino. Na drugi strani pa imamo gospodarsko cono, ki je izjemno perspektivna za nadaljnji razvoj naselja. Na ta način nastaja neko ugodno ekološko socialno okolje za razvoj občine, ki lahko zadovoljuje potrebe

Trzinčev. Kar pa se tiče drugih večjih potreb, tu mislim tiste na kulturnem, športnem in še nekaterih drugih področjih, pa njihovo zadovoljevanje Trzinci lahko iščejo tako v Domžalah in sosednjih krajih kot tudi v Ljubljani, kamor hodijo zadovoljevali te potrebe tudi Domžalčani.

Se ne bojite, da ne bi bili kot občina preslabotni?

Ne, mislim da tako gospodarski kazalci kot tudi podalki o dohodkih občanov kažejo, da

bi bili ena od močnejših občin. Seveda pa bi v primeru, če bi bili šibka občina, lahko upravičeno zahtevali tudi ustrezno finančno pomoč v okviru obveznih dajatev, ki jih mora občini zagotavljati država iz svojega proračuna.

Ljudje se bojijo, da bi samostojna občina za Trzin pomenila več birokracije. Zavzemam se, da bi v Trzinu ustanovili občino, ki bi bila skrajno racionalna. Morali bi imeti občino z minimalnim številom zaposlenih, tako da denar, namenjen pokrivanju potreb občine, ne bi šel izključno za

njihove dohodke. Mislim, da bi se dalo to urediti, seveda pa bi bilo treba sprejeti tak statut občine, da občinsko vodstvo ne bi postalo samo sebi namen.

Trzin tarejo nekatere težave, katerih reševanje je hudo breme tudi za večjo občino kot so Domžale, na primer cestna problematika, težave s kanalizacijo, plinifikacija in podobno.

Del teh težav je treba urediti v okviru delitvene bilance naslednic stare domžalske občine. Ta delitev pa še ni opravljena. Z ustreznimi dogovori na jasnih osnovah pa bi

lahko rešili nekatera odprta vprašanja. Glede infrastrukture, ki se veže na Domžale, Mengeš in druge občine, pa bi bilo treba doseči ustrezne medobčinske dogovore in sodelovanje. Glede cestne problematike pa menim, da se bomo, ko bo zgrajena avtocesta Ljubljana-Celje, še oddaljili od Domžal. V Ljubljano se bomo vozili po obnovljeni štiripasovnici, dobili del Domžalčanov pa se bo verjetno preusmeril na novo hitro avtocesto, tako bo cesta mimo Trzina v Ljubljano razmenjena.

Miro

ŽUPANJA CVETA ZALOKAR ORAŽEM: OSAMOSVAJANJE JE ŽE SLOVENSKA FOLKLORA

Vse več Trzinčev je vedno bolj prepričan, da se mora Trzin osamosvojiti in da bomo Trzinci svoje potrebe in želje lahko v celoti izpolnili le v svoji, trzinški občini. Ob tem je dobro prisluhniti tudi pomislekom in opozorilom, jih pretehtati in se nato odločiti. Eden od nasprotnikov trzinške osamosvojitve bi morala biti, vsaj po funkciji, tudi županja občine Domžale Cveta Zalokar Oražem. Pogovor z njo sem snemal na magnetofon, delno pa sta bila prisotna tudi podžupan Simon Mavsar in tajnik občinske uprave Milan Pirman. Po pogovoru smo se dogovorili, da bo županja članek pred objavo prebrala in ga avtorizirala, saj se pogosto zgodi, da zapisane besede dobijo drugačen smisel, kot so ga imele med pogovorom. Novinarji smo na zahtevo sogovornikov dolžni dati članke v avtorizacijo, če pogovora nimamo pos-

netega. Vljudno do sogovornika pa je tudi, če mu da novinar pred objavo prebrati tudi članek, za katerega ima pogovor posnel na magnetofonski trak.

Ko sem intervju napisal, sem ga dal županji v avtorizacijo, ta pa mi je čez čas vrnila precej spremenjen članek in me prosila, da ga objavim. V uredništvu smo bili v precejšnji dilemi, kaj narediti, saj je spremenjeni članek pisan precej bolj tendenciozno in antipropagandno za trzinške želje po osamosvojitvi, kot je bilo razbrati iz pogovora, ki smo ga snemali.

Odločili smo se, da spremenjeni članek vseeno objavimo, čeprav to po novinarskih pravilih ni bilo več nujno. Trzinčji bodo iz članka lažje razbrali, kaj lahko v primeru osamosvojitve pričakujejo od občine. Treba pa je povedati tudi nekaj zanimivih razlik med povedanim v pogovoru in zapisanim v članku. Županja je med pogovorom med drugim povedala, da je vsota proračunov občin, ki so nastale iz stare občine Domžale, zdaj večja, kot bi bil proračun stare občine, se pravi, da na to območje iz skupne državne blagajne vseeno pride več denarja.

Zanimivo je tudi, da je spremenila številko o vsoti, ki naj bi jo dolgovali trzinški obrtno-industrijski coni iz naslova neizpolnjenih obveznosti za ureditev cone. V pogovoru je povedala, da coni dolgujejo približno 300 milijonov tolarjev (zanimivo je, da je bilo to številko slišati tudi v drugih občinskih organih in ustanovah), v članku pa ocenjuje, da je ta vsota verjetno višja od 100 milijonov SIT. Razlika je očitna in vprašanje je, kam je v nekaj dneh izginilo 200 milijonov. Verjetno bo moral novi Sklad stavbnih zemljišč res natančno preveriti obveznosti iz pogodb. Županja je v pogovoru tudi

najavljala, da je plačilo teh dolgov eden trzinških pogajalskih orehov pri delitvi med občinami, naslednicami stare občine. Pogovora pa je razbrati grožnjo, da bo v Trzin, če se osamosvoji, to izgubo pokrival sam. Sicer pa preberite spremenjeni članek.

Krajevna skupnost Trzin ima legitimno pravo, da se odloči za svojo občino. Res je, da ne izpolnjuje zakonskih pogojev. V tem trenutku še ni jasno, kako se bo številnih podobnih zahtev opredelil Državni zbor, saj večina predlogov in pobud za ustanovitve novih občin prihaja iz občin, ki ne zadovoljujejo zakonskih pogojev. Zdaj je postalo že prava nacionalna tema, da vsaka KS zahteva svojo občino. V trenutku je v Državnem zboru prišlo do zahtev za ustanovitev nove občine. Vzrok to so v načinu financiranja občin. To velja tudi za nerazvite KS oziroma občine, ki ta način dobijo bistveno višja sredstva, kot bi jih dobile, če bi bile osamosvojitve prinesle pozitivne finančne učinke. Vendar poudarjam, da gre predvsem za manj razvite predele, saj so novonastali občin prejema dotacije. Če bi morala, po mojem, za zahtevo po ustanovitvi občine postaviti tudi pogoje, da se le-ta vsaj delno preživi sama. Tako pa bi se večjo politno razvite občine (le 4 v Sloveniji, med njimi tudi domžalska) lahko dovolj za lastno preživetje), sistem nanciranja občin pa je takšen, da država lastnini merili določiti, koliko tega denarja vrne v posamezno občino. Zato je nova občina Domžale na repu po sredstvih na prebivalca.

Kako se določa višina sredstev za posamezno porabo v občini? V načelu naj bi občini pripadalo 30 % dohodnine občanov v njenega območja, pa ostane državi. Vendar občina ni

po posebnem obrazcu
le 90 % javne porabe.
na osnovi meril, ki jih
samoizrednih ministrstvih glede
podatke (število učencev v
otrok v vrtcih, število oseb
vredih, km cest in ostalega
mrežja, število otrok, vklju-
stopenja društva in.).

bi bil finančni položaj bodoče
občine?

natančno opredeliti. Vendar bi
v podobnem položaju kot
Domžale - torej v izrazito
enkrat poudarjam, da višina
dotostvene porabe, ki jo dobi
v neposredni zvezi z
vseh davkov in vplačano dohod-
v tem trenutku in
finančni politiki kot je, se nove
zakost, "izplača" ustanavljati le v
kudjih.

Vsega dohodnina ne ostane v občini?

pač pa okleščena preko
ministrstev. Vem, da v Trzinu
tudi podatke, koliko dohod-
vse. Tega podatka žal nimamo
Domžale niti za KS Trzin.
in upravi za javne prihodke smo
vse po teh podatkih, vendar so
avtorili, da obstoječi računalniški
ne omogoča in odgovora nismo

vemo, da iz Trzina odteka zelo
denarja tudi iz prispevkov za
stavbni zemljišč in s prodajo
v obrtno industrijski coni
Trzin.

stavbni zemljišč je imel v preteklih
vse največ poslovanja v novi OIC
Z novimi lastniki so bile podpisane
za komunalno urejene parcele.
Vendar bišve občine Domžale tega
"hranili" za izpolnjevanje pogod-
znosti, pač pa so ga sproli
med drugim so ga po posebnem
med vse KS bišve občine. Tako
trenutku denarja za izpolnjevanje
veznosti enostavno nimamo. Zdaj

strokovne službe novega sklada pre-
gledujejo vse pogodbe in delajo natan-
čne izračune, kolikšne so še nerealizirane
obveznosti. In teh po moji oceni
ne bo malo, najbrž več kot 100 mili-
onov SIT.

Drugi problem pa je, da je bivša
občina Domžale tudi dopustila nenad-
zorovano širitev OIC v Trzinu, ne da
bi sproti urejala vprašanje predimen-
zionirane komunalne infrastrukture
(vodovod, kanalizacija, elektrika ...).

V tem je tudi problem sanacije kanalizacije v
naselju Mlake, povečanje vodovoda in.

Vsekakor pa nas pogodbe obvezujejo. Raz-
mere bo treba sanirati in denar poiskati pri
novih investitorjih, pa tudi v proračunu
občine. Mislim, da bi Trzin kot nova občina
vso nastalo problematiko lahko reševal sam
in nam bo lažje skupaj.

Trzin bi v primeru rekonstrukcije ceste M-10
Črnuče - Trzin v štiripasovnico čakalo tudi
sofinanciranje v višini okoli 300 mio SIT, saj
nova občina sofinancira vse, razen cestišča -
torej javno razsvetljavo, semaforje, obvozne
poli, pločnike, kolesarske steze, predstavitev
komunalne infrastrukture ...

V Trzinu Domžalam zamerimo, da se v
naselju kopičijo nekateri problemi, iz
Domžal pa slišimo le obljube, narejene
pa je bore malo. Tu mislim predvsem
na težave s kanalizacijo v novem naselju,
trziške zahteve po ležečih policajih na
nekaterih cestah, ki jih ob prometnih
konikah izrabljajo kot obvoznice, zelo
hud problem je tudi celotna prometna
ureditev.

Vsaj za čas mojega mandata menim, da ta
trditve ne drži. Uredili smo stari dolg v zvezi
z asfaltiranjem pešpoti do šole, lolili smo se
zapore ceste pod hribom, pa ste jo Trzinci
sami odstranili. Postavili smo prepotreben
semafor v križišču Mlake, trenutno urejamo
vse potrebno za semafor v OIC. Potekajo
večje investicije na Jemčevi ulici. Letos naj bi
sanirali kanalizacijo v novem naselju in v
kratkem postavili ležeče policaje. Zavedati se
morate, da delamo zakonito, zalo so postopki
dolgi in zahtevni. Dalj časa opozarjam, da
na strani KS Trzin nimamo primerne so-

govornika in ustrezne pomoči pri posamez-
nih investicijah, saj nimate tajnika KS.

Za zgledno ocenjujem tudi sodelovanje v
zvezi s širitvijo bodoče plinske postaje In-
terline, kjer smo upoštevali vse zahteve KS
Trzin in razširitev tudi zablokirali, dokler
ne bodo pojasnjena vsa odprta vprašanja.

Celovito ureditev prometne situacije, ki je
največja rak rana cele občine, pa bosia
uredili gradnja nove avtoceste med Šent-
jakobom in Blagovico (o tem, koliko težav
in dela smo imeli s tem, ne bi posebej
govorili) ter rekonstrukcija M-10 od Črnuče
do Trzina. Tu smo in še vedno vlagamo vse
napore, da bi do nje prišlo, aktivno sode-
ljamo tudi s prizadetimi lastniki zemljišč in
investitorjem - Družbo za državne ceste.
Zdaj se borimo, da bodo za in naložbo
zagotovljena sredstva v državnem pra-
računu - potrebnih bo kakih 800 mio SIT,
če želimo, da bi jeseni podpisali pogodbo z
izvajalcem.

V zvezi z vzdrževanjem kulturnega doma je
bila težava zaradi denacionalizacijske za-
hteve - v lakšne objekte namreč ne smemo
vlagati proračunskih sredstev. Vendar pa
so odprti in javni vsi razpisi tudi za obnovo
kulturnih domov, treba se je prijaviti in
predložiti potrebno dokumentacijo. Občina
je lani tudi gradila vodovodno omrežje i.
južne zanke od Domžal do Trzina in sofi-
nancirala obnovo trziške cerkve.

Skratka, če zaključim, KS Trzin je obravna-
vana enakopravno, v letošnjem proračunu
pa je na področju komunale celo med
prvimi po višini sredstev.

**SERVIS KOLES
RAKUN**

Trzin. Za hribom 11/B, tel.: 061 / 714 - 374

Popravila in servisiranje vseh vrst koles

Delovni čas: ponedeljek - petek od 16.30 do 20. ure

GOSTILNA

Orhideja

Boris & Mija Testen

Vsem bralcem
Odseva
želimo veliko
poslovnih
uspehov.

Jemčeva 52A, 1236 Trzin, tel.: 061 / 714 - 437

NOVICKE IZ URADA KRAJEVNE SKUPNOSTI

CATV.

PRIBLIŽNO 500 KANDIDATOV

Številne krajanje zanima, kako poteka projekt kabelske televizije v Trzinu. Za priključek na kabelsko televizijo se je prijavilo približno 500 krajanov, tako da ocenjujejo, da bo projekt mogoče speljati. Sirokovnjaki zdaj načrtujejo uresničitev načrtov. Pripravljajo več možnih različic, tako da se bodo na KS lahko odločili za najprimernejšo. Na osnovi prijav bodo izbrali gradbeni odbor, v katerem bodo zastopniki vseh delov Trzina. Ena od nalog odbora bo tudi izbor najprimernejše možnosti za ureditev trzinske CATV. Ko bo ta izbrana, bodo začeli zbirati potrebna soglasja in najugodnejšega izvajalca del. Če bo šlo vse po načrtih, bodo že v prvih jesenskih mesecih začeli s podpisovanjem pogodb ter hkrati s pripraviljalnimi in gradbenimi deli. KS želi v projekt vključiti tudi posamezne podjetnike, ki naj bi finančno sodelovali pri naložbi in tako postali delničarji trzinske CATV. Pri tem je mišljena predvsem sprejemna postaja, če se bo svet KS odločil za to varianto.

JUNIJA BODO ZABRNELI STROJI

Kot smo v Odsevu že poročali, naj bi v kratkem začeli sanirati Jemčovo cesto in urejati hodnik ob Mengeški cesti. Po zadnjih podatkih naj bi že junija začeli s gradbenimi deli na Jemčevi cesti, vključno s povezovalno cesto z Mengeško ulico za gostilno Narobe. Čakajo le še na gradbeno dovoljenje, ki ga mora izdati Upravna enota v Domžalah. Sredstva za sanacijo so bila

zagotovljena že v lanskem proračunu, predvidena pa so tudi v letošnjem.

Za hodnik za pešce na levi strani Mengeške ceste, če gledamo v smeri proti Mengšu, naj bi zdaj pripravljali projekt. Letos naj bi pločnik in drugo, kar sodi zraven, uredili od že obstoječega pločnika do Jan bara, prihodnje leto pa naj bi nadaljevali do konca Trzina. Tudi za to so denar zagotovili že v lanskem občinskem proračunu.

V kratkem naj bi začeli oblikovati tudi projekt za povezovalno cesto med naseljem Mlake in poslovno cono. Ta povezava je med letošnjimi prednostnimi nalogami krajeвне skupnosti, saj je povezava nujna, še zlasti, ker je v OIC zdaj že pošta in druge pomembnejše ustanove in podjetja.

Dobra novica za bivalce in druge obiskovalce OIC Trzin je, da bodo na vstopu v cono v kratkem končno le postavili semafor. Gradbeno dovoljenje naj bi bilo že na poti.

UPAMO, DA ZADNJIČ NAPOVEDUJEMO LEŽEČE POLICAJE

Že večkrat smo rekli, da bomo obljubam o cestnih ovirah, t.i. ležečih policajih, verjeli šele, ko jih bodo začeli postavljati. Na občinski ravni vsi vseppek zatrjujejo, da jih bodo že v nekaj dneh postavili na Mlakarjevi cesti in delu Kidričeve ulice, v najkrajšem času pa tudi na cesti za hribom, nasproti šole. Zdaj se ne damo več prestrašiti, da bodo ovire res postavili, predno bo izšla ta številka Odseva, vendar bi bili radi vsesto presenečeni. Malo težje nam gre v glavo izbor ulic. Že res, da je varnost potrebna tudi na Mlakarjevi in delu Kidričeve ceste, vendar so v vsakem naselju

nekatero pomembnejše ceste, kjer naj bi dovoljen nekoliko hitrejši pretok vozil, od takšnih ulic naj bi bila tudi Mlakeva ulica, ki je relativno široka in opremljena s pločniki na obeh straneh. Če na enem ulice vsi lastniki hiš na pločnikih postavijo avtomobile, je drug problem, vendar nam ni mo, da bi bile hitrostne ovire zdaj še polrebne na ožjih, stranskih cestah, ki so vzroki ob konicah izrabljajo za obvozd, da se izognejo gneči na glavni cesti, ki pa istočasno prav po teh cestah t hodijo v šolo otroci. Menimo, da so kritične Habatova ulica, cesta Za hribom del ulice Pod gozdom, Ulica kamaš batalajona in en del Kidričeve ceste. V omenjenih cest nima pločnikov, na njih tudi nikakor ne bi smeli dopuščati hitrosti. Še zlasti na cesti Za hribom, sproti šole bi morali, poleg več t.i. bu perjev, zgraditi tudi pločnike.

ALI GRE SPET LE ZA OBLJUBO?

Pisali smo že o problemu kanalizacij novem naselju. Občina je sanacijo povala z začetkom gradnje štiripasovne M 10, saj bi bilo treba narediti tudi ne prebojev pod cesto. Predstavniki KS opozorili: Oddelek za gospodarstvo in vestacije, da ne morejo več čakati, saj problem vse bolj pereč, gradnja obvoz pa se spet lahko zavleče. Po zadnjih navedbah se bodo prenove kanalizacije končno lotili. Vendar je previdnost in modrosti, saj poznate tisto, da se začenega kruha poje največ.

NACRTI ZA CENTER TRZINA NISO NAVDUŠILI

V ponedeljek, 19. maja, je bil na sedežu krajeвне skupnosti posvet s krajanje glede načrtov za ureditev centra Trzina na območju, ki se razleza od trzinske osnovne šole do sedanje železniške proge. Če bo zgrajena trzinska obvoznica, bo sedanja

glavna cesta Ljubljana-Maribor na tistem območju razbremenjena, zato bi tam lahko uredili nekakšno središče naselja, saj Trzin takšnega središča nima. Ideja o tem je v krogih KS že dolgo prisolna, stvari pa so se začele premikati šele v zadnjem času.

Na občinskem svetu so problematiko centra Trzina, ki je dobil delovno ime T-3, skušali obravnavati že dvakrat, vendar so morali razpravo o tem, na zahtevo trzinskih svetnikov, pravič prestatiti, saj predlog ni izpolnjeval nekaterih trzinskih zahtev, drugič pa so predlog načrta sprejeli in ga dali v enomesečno javno razgrnitev. Načrti in fotografije makete bodočega

centra so en mesec viseli razgrnjeni sedežih KS in občine, vendar so krajanje dali zelo malo tehničnih pripomb. Ob koncu javne razgrnitve so predstavniki občine in urbanistov, ki predlog pripravili, Borut Ulčar z Razvojnega društva, Zoran Vitorovič Občinskega oddelka za okolje in prostor ter direktor Razvojnega zavoda Do Janez Končan zainteresiranim krajanje načrte podrobneje predstavili.

Na predstavitev so prišli v glavnem Trzinci, ki živijo na območju, ki ga projekt ali pa mejijo nanj. V veliki večini so nezadovoljstvo zaradi premajhne veččnosti in negotovosti glede usode posesti, pa tudi Trzina na sploh. Del

Foto: Mojca

zabijev je slikovito strnil v eno
Srečo Tavčar, ki je dejal:
delate le načrte, ampak, ali
kaj vprašal o tem, čeprav na
stoji naše posestvo? Ljudi
kaj jih čaka, saj je iz nacra
da po tretjem obdobju urejanja na
bi ne bo več sedanjih hiš. Vse bi
z novimi bloki, delavnicami in
prustori.

Prisile ne bo, čas pa bo naredil

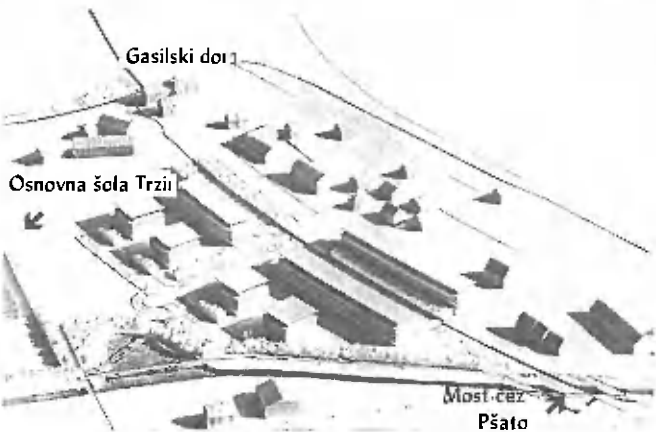
Prisile ne bo, čas pa bo naredil
Izdelovalci načrtovalcev so zatrjevali, da
ni, tudi nikogar prisilili, da proda svojo
hišo ali poruši hišo in da je dokončanje
postavljeno v za zdaj še neopred-
elodnost. Če kdo ne bo prisiljen
ali prodajo hiše, se to ne bo
Načrt le prikazuje, kakšna naj bi
la prihodnost tega območja.

Da ne bo nobene fizične prisile, verjetno
tako je jasno, da je načrt zasno-
varen, ki jih zdaj ni mogoče
predeliti, po vsej verjetnosti pa la-
si le ni tako oddaljena. Če bo
načrt sprejet, sedanji prebivalci na svojih
parcelah ne bodo mogli narediti ničesar
nubene drvarnice, lope ali kaj
kaj šele, da bi zidali hišo,
se se bo skladala z načrtom. To
tam ne bo mogoče poskrbeti za
načrtaške ravni sedanjih prebivalcev z
novimi gradbenimi posegi, razen če ne bo
gradnje. Ob taki perspektivi se
načrtaški marsikdo raje odločil za drugo
lokacijo. Tisti, ki so navezani na svoje
hiše, se verjetno ne bodo dali, mladim
generacijam pa hiše, ki se bodo
starele in bo okrog njih cvetelo
življenje, ne bodo več pomenile
bodo.

Da se ne ponovi zgodba OIC

Načrtovanci sestanka so opozarjali, da
se ne bi s centrom Trzina
zgradila industrijsko-obrtna cone.
na so Trzinčani dali soglasje za OIC,
se stvari tam začele razvijati po logiki
razvoja zasluzkov ter neizpolnjenih
ob Razvoj OIC je postal tako nenad-
je cona postala vse kaj drugega
načrtov. Ali so jamsiva, da se v
ne bi zgodilo, še zlasti, ker bi
načrtov v centru poskrbeli za ne-
opravljene dejavnosti in ustanove?
načrtov radi vlagali denar v po-
novitve, donosne trgovine in
mogoče tudi delavnice, lahko pa
za tisto, kar bi Trzin potrebo-
ne bo denarja.

Načrtovanci opozarjali, da bi bil center,
načrtovajo, predvsem nekakšno
mestno naselje in da je zato zelo

Pogled na maketo predlaganega centra Trzina po končani prvi fazi gradnje. Prva slika - pogled s severa, druga slika - pogled z vzhoda in tretja slika - pogled z zahoda.

važno natančno opredeliti vsebino bodočega centra oz. kaj bo sploh v njem. Mogoče bi bilo treba že zdaj precej natančno opredeliti zunanji izgled centra. Nekateri so ob tem opozarjali še na druge težave Trzina, predvsem prometno problematiko, in zahtevali, da se najprej reši le-ta.

Ali KS lahko še vpliva na gradnjo prve faze

Udeleženci srečanja so se razšli, ne da bi dosegli kakšen konkreten dogovor, člani Sveta KS pa so nato poskušali zavzeti svoje stališče do centra T-3. Tudi njim ni uspelo najti neke ustrežne rešitve in usmeritve. Poudarjali so predvsem, da predlagana rešitev ni ravno tisto, kar bi želeli, ob tem pa so opozarjali, da je KS pri vsem tem precej nemočna. Zemljišča, ki naj bi jih zajela prva faza

Center Trzina po končani tretji fazi - pogled s severa.

urejanja centra, so v glavnem že odkupljena in investitorji, za katere pravijo, da so že znani, bi lahko center začeli graditi ne glede na proteste krajevne skupnosti. KS ima zelo majhen vpliv na nadaljnji potek projekta, lahko pa se zgodi celo, da projektantki po

dokončanju dohodkovno najugodnejše prve faze, sploh ne bodo več zainteresirani za nadaljevanje. Prva faza načrta bo po vsej verjetnosti uresničena ne glede na voljo Trzinčev, za drugi dve fazi pa verjetno zdaj ne da nihče roke v ogenj.

ZA TRZINSKO OBVOZNICO ZDAJ SPET NA DVEH FRONTAH

Ko smo se s podžupanom občine Domžale Simonom Mavsarjem pogovarjali o tem, kaj je novega glede trzinske obvoznice, nam je povedal, da sta zdaj spet odprti praktično dve fronti. Ena je pri zagotavljanju denarja, druga pa še vedno pri podpisovanju pogodb za zagotovitev potrebnega zemljišča.

Pri zagotavljanju denarja iz državnega proračuna imajo zdaj bistveno več težav, ker se je na čelu ministrstva za promet in zveze zamenjal minister, ki je v resor pripeljal tudi nove sodelavce. Ministra in njegove moške je zdaj treba prepričevati o potrebnosti sanacije M-10 v Trzinu. Po uradnih vesteh so bili sprva v ministrstvu za obnovo ceste pripravljeni odšteti le 75 milijonov SIT, kar je praktično nič, saj s tem denarjem ne bi mogli narediti nič in bi bil tako rekoč vržen proč. Ocenjujejo, da bi za trzinsko obvoznico potrebovali od 800 do 900 milijonov SIT. Po neslišnih sestankovanjih in prepričevanjih ljudi na republiški ravni zdaj ta projekt spet pridobiva na pomenu in na občini pravijo, da se vsota, ki naj bi jo letos namenili za sanacijo, počasi povečuje. V

občini upajo, da bo v predlog državnega proračuna le prišla vsota, ki bi omogočila nemoleno delo. Vse pa bo na koncu odvisno od poslancev, ki bodo sprejemali državni proračun.

Iz urada županje in sploh vodstva občine napovedujejo, da bodo, v primeru, če ta števila ne bo dosti visoka, res podprli Trzinčev, če se bodo odločili za oviranje prometa na magistrali.

Težave pa so tudi s posojilom Evropske banke za obnovo in razvoj, saj v Bruslju ocenjujejo, da se slvar že predolgo vleče in da je projekt pod prevelikim vprašajem. Na posredovanje slovenske strani je Banka v Ljubljano nazadnje poslala le precej resen opomin z napovedjo, da bodo obljubljeno posojilo umaknili, če se slvari leps ne bodo zares premaknile z mrtve točke. Letos je tako zares zadnja možnost za posojilo EBRD za trzinsko obvoznico.

Glede podpisovanja pogodb z lastniki zemljišč in lastniki hiš, katere naj bi zaradi obvoznice porušili, pa se slvari še niso premaknile z mrtve točke. S sprejemom zadnjega načrta območja T-12 (med naseljem Make in obrtno cono) je občinski svet omogočil zazidljivost parcel, ki naj bi jih pozidali z nadomestnimi hišami za tiste, ki jim bodo morali porušiti domove. Na občini ocenjujejo,

da zdaj pravzaprav ni več resnih ovir, da lastniki hiš ne bi začeli podpisovati pogodb. Lastnike zemljišč pa je upravna enota poklicala na pogovor v Domžale, kjer so jim pojasnili, da bodo začeli s postopkom razlastitve, če pogodb ne bodo podpisali. Kakor so nam povedali, je precej možnosti, da hosta dva od lastnikov prisilna na podpis pogodbe, pri tistih, ki pogodb ne bodo podpisali, pa bo Direkcija za ceste, kol investitor, začela postopek razlastitve.

Na občini poudarjajo, da so izčrpali praktično vse možnosti za prepričevanje posameznikov, ki se ne strinjajo. Vodili so dva ustavna spora, celo vrsto upravnih sporov, imeli so nešteto pogovorov in prepričevanj, ob tem so marsikdaj morali požreti tudi grobe žaljivke in druge pripombe, zdaj pa naj bi bila stvar le še v rokah Trzinčev in države oziroma investitorja Direkcije za ceste, ki naj bi bila zdaj formalni sogovornik tistim, ki ne pristajajo na podpis pogodb.

Glede veljavnosti lokacijske odločbe za obvoznico nam je podžupan Mavsar povedal, da ta še ni polnomočna, dokler ne bodo končani vsi zahtevki za upravni spor pred Vrhovnim sodiščem. Ko bodo vsi problemi rešeni, bo odločba pravnomočna eno leto.

Miro Štebe

ANKETA: KAJ MISLITE O CENTRU TRZINA?

Kljub temu, da je bilo v prejšnji številki Odseva objavljeno obvestilo, da kdor si želi ogledati načrt za ureditev trzinskega središča, mnogo ljudi sploh ni vedelo za to, še manj pa si jih je to sploh ogledalo. Zato smo se odpravili po Trzinu in povprašali nekaj ljudi za to mnenje. Anketo sta izvedli Urša Mandeljc (tudi fotografije) in Mojca Senica.

Peter Mioč:

Da bi imel Trzin svoj center, se mi zdi dobra ideja, tudi za razvoj katerega koli kraja. To idejo je treba najprej proučiti, če je sploh objektivna. A najprej se je treba na tako stvar

pripraviti, da ne zapravljamo denarja v prazno. Kaj naj bi bilo v tem centru, nisem premišljeval, mislim pa, da bi v okviru občine Domžale Trzin potreboval svoj center, v katerem bi bil šport, trgovski marketi ... V lokaciji tudi nisem premišljeval. Slišal pa sem, da naj bi ta center stal v industrijski coni in to se mi zdi kar v redu, kajti to je gospodarski del, novi del pa je že preveč izkoriščen.

Peter Rabzelj - električar:

Da bi imel Trzin svoj center, bi mi za nekatere stvari bolj, za druge pa manj v redu. V njem naj bi bil športno-rekreacijski center, družbeni prostori, samo smetišče ne. Vsekakor pa bi morali urediti rekreativni center in bajejo. Primerna lokacija se mi zdi OJC.

Janez Žnidar - upokojenec:

V načrtih za novi trzinski center, ki sem si jih ogledal v krajevni skupnosti, je sam živi belon in mislim, da se to ne sklada s Trzinom. Center bi morali prilagoditi Trzinu, pa četudi bi bil lešen in ne z velikimi bloki.

Taki načrti se mi zdijo nemogoči, to je za Ljubljano. In če bo Trzin nekoč občina, bo moral imeti še kaj drugega, ne samo center. Npr. zdravstveni dom, policijo in drugo. Lokacija se mi zdi primerna, kajti s tem bi povezali stari in novi del Trzina, saj se mi zdi, da se Trzinci med seboj ne marajo.

Daniela Kavčič - upokojenka:

O tem centru sem že slišala. Slišala sem tudi to, da naj bi bila lokacija v OJC. Vsebovala naj bi športni center, igrišče za otroke, disko, gledališče in kino

na prostem ... Dobro bi bilo, da bi se kaj dogajalo, saj je v Trzinu dosti mladih družin. Mislim pa, da bi ta center ljudi povezal dele Trzina med seboj. Ta center bi postavila med OJC in naseljem Trzin.

Boštjan Marolt:

O centru Trzin sem že slišal iz pogovorov doma. Bilo bi dobro, da bi Trzin imel svoj center.

Imeli bi moral športne dvorane, svoj disko, pa le variante. Kje naj bi stal, ne vem. Primeren prostor, zdi se mi, bi bil v starem Trzinu in tako bi mogoče celo povezal stari in novi Trzin.

Zoran Sodja - kuhar:

O centru Trzin sem že slišal. Mislim, da Trzin vsekakor potrebuje svoj center. V njem naj bi bila pošta, kajti ta v OJC je predaleč in še slabo prometno ureditev ima. Tudi bencinsko

črpalke bi morali imeti, tako, da bi bila pri roki.

Zdi se mi, da bi bila za to primerna lokacija med starim in novim delom Trzina.

Nada Brečko - fizioterapevka:

O trzinskem centru sem že slišala in mislim, da ne bi bilo slabo, če bi ga imeli. V centru bi bilo lahko mnogo stvari kot npr. čiščilnica, katero res potrebujemo, galanterija in ostale drobne, vendar važne stvari, ko jih potrebuješ tisti moment, ko se spomniš. Za lokacijo še nisem slišala.

Gorazd Dolenšek - poklicni šofer:

Da bi imel Trzin svoj center, še nisem slišal, vendar mislim, da bi ga potreboval. Center naj bi vseboval kino, gledališče, športne dvorane ...

Lokacija, mislim, da bi bila najboljša v novem Trzinu, kjer je večje število ljudi.

"V INTERINI SO UŽALJENI"

(Odsev, 3. april 1997, str. 12-13)

Iz članka samega, ki ni klasični intervju v obliki vprašanj in odgovorov, ni povsem jasno, katera so stališča in besede predstavnikov Interine, katere besede pa so uredniški oziroma novinarski komentar nepodpisanega avtorja članka. Toliko v pojasnilo, ko bom tudi kot predsednik komisije za plinifikacijo skušal komentirati tisto, kar vidim kot stališča Interine v tem članku.

Ne vem, zakaj naslov Užaljenost v Interini! Ob Plinarni Trzin so se srečali nasprotujoči interesi krajanov naselja Trzin-Mlake, Interine (oziroma njene lastnice INA, Zagreb), KS Trzin, občine Domžale in verjetno še koga iz nevidnega ozadja. Interesi so predvsem ekonomski in ekološki. Lahko povzročajo zaskrbljenost pri tistih, ki mislimo, da se uresničujejo napačni načrti na napačen način. Realnost interesov pa je prejši razlog za hladno glavo in trezen razmislek kot pa za užaljenost. Tudi plin je prenevarna snov, da bi se je lotevali zaradi užaljenosti čustveno prizadetih. Kolizija interesov zahteva njihovo razrešitev. Ali bomo dosegli to sporazumno ali pa na silo in brez upoštevanja nasprotnih interesov, je odvisno predvsem od tega, kako močne se pri tem počutimo. V državi, za katero vsak dan poslušamo, kaj vse ji manjka do naziva pravna, menim, da je najbolje, če dosežemo kompromis. Na ta način lahko vsi največ pridobimo. Barantanje, ki vodi do kompromisa, je sicer bolj orientalska tradicija, preprečujejo panas, da je sedaj to tudi evropsko.

Kaj je demokratičnost?

Kdo je arbitar, ki bo presodil, "da je demokratičnost razmišljanja pozitivna, če koristi kraju," kot je navedeno v tem članku. Takšnega arbitra ni. Kdo bo presodil, kaj koristi kraju: Interina ali Krajevna skupnost Trzin? Demokratičen je lahko način, s katerim se interesi uresničujejo. Skrivanje podatkov, neobveščanje o poteku postopkov pridobivanja dovoljenj, zloraba soglasja sveta KS Trzin k trikrat manjšemu povečanju kapacitete, kot jo trenutno planira Interina (dal ga je prejšnji svet KS tik pred iztekom mandata) vsekakor ne sodijo v zakladnico demokracije.

Ne razumem predstavnikov Interine, da se o problemu lastništva ne želijo pogovarjati. Krajevna skupnost jih je pred mesecem ponovno pozvala, da se o tem in nasploh o vskladitvi načrtov skušamo dogovoriti, saj

je to obojestranski interes. Žal odgovora Interine do danes nismo dobili. Dejstvo je, da smo lastniki hiš, priključenih na plin v Trzinu-Mlake, pri nakupu hiš plačali določen znesek za izgradnjo plinarne in razvodnega plinskega omrežja. Zakon o privatizaciji Telekomu, ki ga pripravljajo, bo tudi upošteval sredstva, ki smo jih posamezniki investirali, da smo dobili telefon. Ne vem, zakaj tak princip ne bi veljal tudi za Plinarno Trzin. Dokumentov, ki

Plinarna Trzin ...

dakazujejo, da smo bili ne samo lastniki hiš iz Trzina - (končni investitorji - financirji plinifikacije so porabniki plina) piše v enem od sporazumov) pri tem oškodovani, je zbranih dovolj.

Spor o lastništvu je realnost, torej je že sprožen. Vendar pa smo v sedanjem svetu KS mnenja, da je racionalno reševati spore s sporazumom med prizadetimi. Sodna pot bo dolgotrajna. Cena pa ne bo visoka samo zaradi neposrednih stroškov postopka, ampak tudi zaradi zamrznitve razvoja v času postopka. Zakaj Interina daje prednost sodni poti pred neposrednim dogovarjanjem in sporazumevanjem, ni jasno.

Morda računajo pri tem na podobno pristranost slovenskega sodstva, kot jo je pokazala slovenska vlada oziroma njeno zunanje ministrstvo, ki je izdalo soglasje za prenos lastnine Plinarne Trzin v popolno hrvaško lastništvo, ne da bi se poprej pozanimali o pravih investitorjih. Upam, da bodo odgovorni v Interini tudi ta moj komentar razumeli kot ponovni poziv, da sedemo skupaj in skušamo najti kompromis.

Toliko o lastništvu. Pritožb porabnikov zaradi nekvilietne dobave plina praktično ni. Problemov v

ozadju dobave porabniki nismo občutili. Sedaj smo izvedeli za objektivno nevarno situacijo, ko z dvajsetonskimi avtomobili transportirajo plin tudi v vren neugodnih pogojih, ko je nevarnost velika. V takih pogojih plin tudi preb. Če navedbe Interine drže, je razlog za velika poraba plina glede na kapaciteto Plinarne. Kdo pa je dal sodni priključitev vedno novih porabnikov

za katere ni bilo zagotovljenih kapacitet? Odgovor prav gotovo ni v Interini. Upam, da se novi porabniki niso priklapliali brez njihovega soglasja. Prav je, da tudi porabniki in še posebej oslata javnost iz te nevarne situacije, ki so posledica neskladnega razvoja občine Domžale in KS Trzin. To vedenje pa je poziv k razpravi. Do rešitve, ki bi pomenile varno dobavo plina, Plinarna ne more dati soglasja, če povečano porabo. Upam, da se zaupanja vredni upravitelji z doslej izvedenim delom zavarujejo, da doslej nimajo odjemalcem zaradi njihove oskrbe v Plinarni Trzin spoznal, da bi to bilo naslednje zimsko

dobava plina v Trzinu redna kot doslej.

Prelehtati moramo vse možnosti
Zakaj nas v KS Trzin o potrebnosti do desetkratnega povečanja skladišča plina niso uspeli prepričati?

Na eni strani je razlog prav gotovo v nevarnosti, da se plin v Trzinu skladišča. Na drugi strani pa je razlog prav gotovo v tem, da želijo dolgoročno in tudi trenutno pravo oskrbo in za tretjino cenejšo oskrbo (računano na energijsko vrednost). To bi bilo dolgoročno in tudi trenutno pravo cen plina v Ljubljani in Kamniku, kjer se plinifikacija z zemeljskim plinom v teku. Če bodo skladiščne kapacitete Plinarne Trzin tolikokrat povečane, objektivno pomenilo oviro prihodnosti sklega plina v Trzin. Brez tega pa večje porabe in novih naročnikov v delih Trzina. V Trzinu - Mlake je kar nekaj hiš, kjer se namesto s plinom ogrejejo drugimi kurivi. Kaj to pozimi pomeni za kakovost zraka v zaprti dolini na Trzinu? Starejši Trzinčani še pomnijo, da Interine iz časov izgradnje Plinarne do cena plina ne bo presešla cene olja. Morda pa je sedaj čas, da se razmisli.

Na drugi strani pa sodimo, da ekoloških razlogov, zaradi katerih Plinarna Trzin na sedanjih lokacijah ni Postavitev tako velikega industrijskega

FRANCI JE BIL ŠTIRI LETA NA PAPUI NOVI GVINEJI

Prihajam iz kamene dobe, je pred skoraj 30 leti po daljšem bivanju v Novi Gvineji zapisal nemški antropolog Heinrich Harrer, na otoku, ki so ga belci prvič odkrili pred kakimi 450 leti pa še vedno najdejo plemena domorodcev, ki še niso imela stika z belci in res živijo kot v kameni dobi. Papuo - Novo Gvinejo so Evropejci v večji meri začeli spoznavati in tudi izkoriščali šele v tridesetih letih tega stoletja. Otok je precej razgiban, s snegom pokriti gorski vrhovi se dvigajo čez 4.000 m visoko, vmes pa so širni pragozdovi, močvirja, težko prehodne doline, zato ni čudno, da na njem živi prava množica različnih plemen, ki govorijo čez 700 jezikov. Poseben sloves pa otoku dajejo lovci na glave in ljudožerci, ki so vivali strah v kosti vsem obiskovalcem. Ampak zdaj pravijo, da ljudožercev ni več, saj so lani pojedli zadnjega.

S tega otoka se je pred nekaj tedni vrnil Franci Kurent mlajši, ki je tam kot laični misijonar preživel kar štiri leta. Povedal nam je, da olok sploh ni tako grozljiv, da mu je bilo tam lepo in da so domačini zelo prijazni in odprti.

"Lahko greš po cesti in se prijazno pogovarjaš z ljudmi, čeprav jih ne poznaš. Takoj navežejo stik s teboj in v pogovorih so povsem sproščeni. Poskusil sem biti takdo prijazen drugje, pa so ljudje vedno gledali z nezanimanjem in mislili, da imam kaj slabega za bregom, na Papui Novi Gvineji pa so takšni pogovori povsem nekaj naravnega."

Kako si sploh prišel tja?

Dopisoval sem se z misijonarjem Jožetom Kramarjem iz Šmarce. Ko sem prišel iz Indije, me je povabil na Papuo Novo Gvinejo, saj so tam ravno potrebovali po-

moč človeka, ki bi hotel opravljati različna gospodarska dela v misijonu. Vabilo sem sprejel in kot laični misijonar, se pravi ne duhovnik, sem odpotoval na ta otok Melanezije. Najprej sem deloval v Rabaulu, večjem mestu na otoku Nova Britanija, potem pa sem se preselil v misijon v Keremi, manjšem naselju, ki ima kakih 1.500 prebivalcev, policijsko postajo, dve trgovini in kar tri cerkve različnih verskih ločin. Rabaul je bil nekaj časa glavno mesto Papue Nove Gvineje, zaradi oddaljenosti pa je prestolnica kasneje postal Port Moresby. Samo mesto je obkroženo z vulkani in eden od njih je leta 1994 izbruhnil, tako da so mesto v glavnem preselili.

Si bil med izbruhom vulkana tam?

Ne, že prej so me rabili v Keremi, tako da sem šel v Rabaul šele kasneje pogledat posledice izbruha. Vse je bilo opustošeno in pokrito s pepelom. Misijonska šola pa tam še dela.

In kaj si delal v Keremi?

Praktično vsa gospodarska dela: gojil sem živino, kosil travo, vozil automobile, vodil trgovino, nakupoval hrano, skrbel za vzdrževanje, gradil sem tudi hiše itn.

Kako pa si se sporazumeval z domačini?

Tam imajo celo množico jezikov, uradni jezik pa je angleščina. Ker je ta za domačine prezahtevna, vsi govorijo pidžin - to je nekakšna poenostavljena angleščina s ščevljenimi izrazi domačinov in besedami iz drugih jezikov. S pidžinom se lahko sporazumevalš na celotnem tistem območju in mogoče ga govorim skoraj tako dobro kot slovenščino. V provinci, kjer je šola, je kakih 30 plemen s svojimi jeziki, naselje Kerema pa leži na območju plemena Keoru. To je eno od še bolj divjih plemen na tistem območju. Zanje so naši duhovniki napisali katekizem. Šlo je za njihove prve pisane besede, zdaj pa misijonarji s tem delom nadaljujejo.

V svetu je cerkev z misijonarji pogosto naredila precej škode prvobitnim ljudstvom, ko so jih nasilno krstili. Znano je tudi, da so marsikam prvi prišli misijonarji, sledili so jim

Franci (prvi z leve v drugi vrsti) v župniji Kikori

Irgovci, nato pa še drugi naselje nazadnje vojska, ki je domoročev odvzela pravico do njihove zemlje. To se je res dogajalo v prejšnjih stoletjih. Na primer v Južni Ameriki so Indijci naredili res velike škode. Vendar misijonov zdaj ni več v tem. Zdaj ni več nasilno ne pokristjanjanje. Za prave katoliške vero morajo celo izločiti določena merila. Zdaj misijonarji pridobivajo le z zgledom, z učenjem, brini deli in poštenim, urejenim življenjem. Domoročci se vse težje izmikajo civilizaciji belega človeka. Ko pridejo morodci v mesta, jih prevzame marš. Želijo si avtomobilov in drugih pridobitij civilizacije, vendar do tega ne morejo kar tako zlahka. Zato se med domorodci hitro širi alkoholizem, prostitucija, in bolezni belega človeka. Misijonarji skušajo domačine naučiti, kako naj se reje slabim stranem civilizacije, kako skrbijo za zdravje, kako naj gospodarno živijo. V Keremi imamo šolo, domačine učimo najrazličnejših stvari, jim lahko koristijo oh stiku civilizacij boljše življenje.

Se Papua Nova Gvineja zdaj privlači turistom?

Niti ne. Še vedno je vožnja do tja precej draga. Ker je dežela zelo težko prehodna, ker v njej ni dosti cest, je edina potovanje letalo. Takšno potovanje drago, kakoj 200 dolarjev, za to pa na primer v Indiji preživijo že kak milijardieri. Tudi bivanje v hribih delajo avtocesto, ki pa tu in tam komaj zasluži to ime. Tudi bivanje v hribih delajo avtocesto, ki pa tu in tam komaj zasluži to ime. Tudi bivanje v hribih delajo avtocesto, ki pa tu in tam komaj zasluži to ime.

Otok je znan tudi po zanimivih predvsem rajskih pticah. Si videl?

Z vulkanskim pepelom prekrita okolica Rabaula

naturam nisem videl, videl sem
in njihovo perje, s katerim
učini. Videl pa sem nekatere
živali, ki jim niti ne vem
imen. Še zlasti dosti sem videl
kengurujev, tamkajšnje
in živalce, ki jim domačini
mo. To so kot morski prašički
ki jih domačini radi jedo.
tako imeli tamkajšnje kače, ki jih
tako imeli. Med drugim sem videl
kako, ki se je stegovala čez celo
mi. Mihi se mi, da je dolga tri metre,
pa se je precej daljša.

Potem si bil v Indiji?

Tam sem bil 10 mesecev, pravzaprav
pol leta, ko se mi je izteklo turistični
pa sem šel za 2 meseca v Nepal,
da bi se mi vizum spet obnovili, potem
pa sem se vrnil za 4 mesece še v Indijo.

Temu v Kalikut. Tam je bilo življenje
in drugačno. Indija je natrpna v
polna hode in trpljenja. Delal sem v
umirajočih. Po ulicah smo pobirali
in bradomce in jih vodili v dom, da
bi jih pokopali. Doživljal sem res
stvari, ki jih ne bom mogel
nikoli pozabiti.

Na arabski mater Terezijo?

Arabski sem bil trikrat. Ko sem šel drugič v
Indijo, so mi dale sestre s Hrvaške darilo
zaro, da sem ji ga nesel. Lahko sva se
s hrvaščini, ki jo še vedno zna.
je umrla Alinka, rojena v Skopju, in še
vredno srečanje, čeprav jo zdaj že
bodo angleškimi besedami.

Prvi si bil še v nekaterih drugih do-
brinskih mislih.

Ja. V Parizu smo se ukvarjali s klošarji,
občarjal sem se tudi z Romi oziroma cigani,

Slovesna maša v Keremi. V ozadju so vidna poslopja misijonske šole.

na Dunaju pa sem pomagal pripraviti
zborovanje mladih kristjanov.

Marsikdo iz Trzina se te spomni tudi,
kako si, ko je v času osamosvojitvene
vojne za Slovenijo v Trzinu potekala
hitka s tankovsko kolono, prepračil vo-
jake iz še zadnjega oklepnega trans-
porterja, da so se predali.

Ha, ha. Kako si se pa tega spomnil? Ja takrat
sem najprej pomagal iz enega od transporter-
jev potegniti nekega mrtvega vojaka, ki je
visel iz vozila. Potem sem šel k drugemu
tanku, kjer je bil nekdo še živ. Poklical sem
vojake in rešilca, da so ga odpeljali. Ne vem,
ali je preživel, imel je okrvavljeno glavo.
Takrat so iz preostalega, še nezavzetega
oklepnika, ustrelili v zrak, jaz pa sem vo-
jakom zavpil, po hrvaško, naj pridejo iz

tanka, ker je tu naša vojska. Mislili so, da
gre za jugoslovansko vojsko, pa so me
začeli spraševati, katera vojska. "Ja, naša,
slovenska, teritorialna obramba," sem jim
odgovoril. Medtem pa so teritorialci že
začeli vpiti, naj grem stran, da bodo spekli
še liste. Odrnil sem jim, da bodo potem
moralii speči še mene. Vojake v tanku pa
sem začel prepričevati, naj se le predajo,
saj nima nobenega smisla več in da so v
brezupnem položaju. Nazadnje sem jih
prepračil in drug za drugim so prišli ven.
Med njimi je bil celo en Slovenec.

Pa ti je kdo za to dejanje izrekel priz-
nanje, so te mogoče uvrstili med veter-
ane vojne za Slovenijo?

Daj ga lomil! To sem naredil, ker sem
Trzin in ker sem mislil, da je prav tako.

Miro Štebe

STARŠII

PRIJAVA ZA VPIS V 1. RAZRED OSNOVNE ŠOLE TRZIN ZA ŠOLSKO LETO 1998/99

ŠOLSKO LETU 1997/98 BODO OTROCI NAJPREJ OPRAVLJALI PRIPRAVO NA ŠOLO - MALO ŠOLO IV VRTCU/
VPIS ŠOLSKIH NOVINCEV BO:

V PETER, 6. JUNIJA, IN V SOBOTO, 7. JUNIJA, OD 8. DO 12. URE
V PISARNI ŠOLSKE SVETOVALNE SLUŽBE

OBVEZNO PRIJAVITE OTROKE, ROJENE V ČASU OD 1. 3. 1991 DO 28. 2. 1992
POGOJNO PA LAHKO PRIJAVITE TUDI OTROKE, ROJENE OD 1. 3. 1992 DO 30. 6. 1992.

S SEBOJ PRINESITE:

FOTOKOPIJO IZ MATIČNE KNJIGE ROJSTEV,

ZDRAVSTVENO IZKAZNICO S POTRDILO O ČEPLJENJU,

ENOTNO MATIČNO ŠTEVILKO OTROKA, ČE NI ŽE VPISANA V ROJSTNEM LISTU.

OTROKA PRIPELJITE S SEBOJ!

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA

DAN ŠOLE IN ŠPORT NAŠ VSAKDANJIK

Učenci in zaposleni v Osnovni šoli Trzin so staršem in drugim krajanom ob letošnjem dnevu šole spet dokazali, da so iznajdljivi, koliko in kaj vse se učijo. Ker je bil mogoče letošnjega projektnega tedna šport - naš vsakdanjik, pa so tudi dokazali, da so dobri športniki in da šport lahko sega v prav vse šolske dejavnosti.

S projektnim tednom so začeli že 12. maja in do 16. so se vsi, od najmlajših do najstarejših, trudili, da so kar najbolje opravili naloge, ki so si jih zadali. Opravljeno delo so kar najbolje predstavili obiskovalcem ob dnevu šole, ki je bil 16. maja.

Šolski praznik se je začel že dopoldne z nastopom priljubljene glasbene skupine Napoleon, popoldne ob 16. uri pa je bil uraden začetek predstavitve projekta.

Ob 16. uri so učenci z recitacijami, šolskim pevskim zborom in ob spremljavi instrumentov odprli razstavo. Po kratkem nagovoru in povabilu ravnateljca Franca Brečka so se obiskovalci porazgubili po učilnicah, ki so bile spremenjene v razstavne prostore. Bilo je res kaj videti. Težko je reči, kje so se bolje odrezali in kaj je bilo bolj zanimivo. Vsi, od najmlajših pa do nastarejših učencev, ter seveda njihovih učiteljev in mentorjev, si zaslužijo pohvale.

Člani planinskega krožka so se predstavili z zelo domiselno razslavo, kjer so predstavili starinsko in sodobno opremo za obisk gora, tudi najzahtevnejših. Vse skupaj pa so popestrili z nekaterimi nasveti za varno hojo in številnimi lepimi fotografijami, tudi starinskimi...

Zelo zanimivo je bilo v učilnici biologije, kjer so prikazali, koliko krvi prečrpa srce v minuti, če mirujemo ali pod obremenitvijo, razstavili so srca različnih živali, obiskovalcem pa so po njihovi želji tudi merili srčni utrip.

Številni obiskovalci so bili navdušeni nad izdelki in umetniškimi stvaritvami najmlajših učencev. Kdor si je vzel čas in je imel partnerja, je lahko celo odigral igrice. Človek ne jezi se.

Tisti z raziskovalno žilico so lahko delali različne fizikalne poskuse. Ogledali pa so si

lahko fizikalna merjenja v športu.

Na ogled je bila tudi plesna oprema, razne knjige o glasbi in plesu, med ogledom pa je obiskovalce navduševala glasba.

Tisti, ki se spoznajo na računalnike, so se lahko preizkusili za šolskimi računalniki, ljubitelji šaha so se lahko pomerili z državnim podprvakom Aleksandrom Nadjem, fantje in drugi, ki jih zanima motociklizem, so lahko spregovorili z vse uspešnejšim motorističnim tekmovalcem Jermanom ali pa prebrali intervju z njim.

V šoli je bilo res veliko videti, med drugim so predstavili tudi dejavnost raznih trzinskih društev: strelce in njihovo opremo, mlade gasilce z opremo za gašenje, zgodovino spet obujenega trzinskega športnega društva, druge pa so pritegnili izdelki tehničnega pouka, med drugim maketa športnega stadiona, pa tudi makete cest, ki so jih postavili najmlajši. Nenazadnje je bilo zanimivo opazovati, kako učenci nižjih razredov gojijo in opazujejo rast rastlin ali pa prelistavljajo njihove zvezke. Sprehodili smo se lahko tudi po učilnici s pravim angleškim vzdušjem, kjer so

nas pozdravljale številne zanimivosti: dona in Anglije, zanimivo pa je bilo i razredu, kjer so predstavili zastopniki športa po svetu in zgodovino športa. Novnošolci so se z razstavami res lahko da vsega, kar je bilo mogoče i zaradi pomanjkanja prostora njih moremo omeniti.

Zelo živahno pa je bilo tudi na šolski igrišču. Učenci nižje stopnje so se ponavljali v teku na 60 m, na koncu pa so najbo

podelili medalje za tek, met žoge in streljanje. Precej gledalcev je pritegnilo tekmovanja v košarki. Zelo zabavno j

jačami postregli učenci gospodinjstvenega krožka.

Tekst in slike. Urša Močnik

Ljudje smo predolgo živeli drug ob drugem. Danes smo doumeli, da moramo biti drug z drugim. Naučiti se moramo, kaj drugi živijo drug za drugega.

Raoul Fol

NAPOLEONI ZAVRTELI GLAVE OSNOVNOŠOLK

uspelo že prej, da so nam prišli naproti. Medtem ko smo čakali na pijačo in jedajo, smo jim zastavili nekaj vprašanj.

Kako to, da ste prišli ravno v Trzin?

Miha (pevec skupine Napoleon): "Mi pridemo zmeraj tja, kantor smo povabljeni. Najraje pa pridemo na osnovne šole, kjer imamo največ oboževalcev."

Kako vam je všeč v Trzinu?

Miha: "Zelo."

Boste še kdaj prišli?

Miha: "Zelo radi."

Nato je sledila zakuska, pogovori in fotografiranje. Zunaj pa so se dogajale še zanimivejše stvari. Pred zbornico je bilo mnogo objokanih mladih

Šole so letošnji "dan šole" začeli že dopoldne ob 11 uri. V zbornici je namreč imela nastop mladenška skupina Napoleon. Do nastopa je bilo kar mirno, proti koncu pa je nastala živa anarhija. Najbolj so tudi najstarejšim učencem se "zmešalo". No, nekateri so

oboževalcev in oboževalk. Hoteli smo ven, da bi naredili kakšen posnetek, a smo se bali, da se ne bomo mogli vrniti. O tem smo se prepričali, ko je hotel priti v zbornico tehnik Napoleonov, ki se je ob pomoči močnejših in širših kolegov komaj preril skozi vrata. Kasneje smo zvedeli, da je druge včasih še huje. Ves čas so prihajala tudi pismenca, naslovljena na pevce, kot: "Od Nine: Rada te imam" ... Sledilo je razdeljevanje kartic z avtogrami in vse kar sodi zraven - objemi in poljubčki.

Vse je trajalo kar nekaj časa. Mi pa smo samo gledali in se čudili: "Pa naj še kdo reče, da v Sloveniji ni popularnosti." Po slabi uri smo se prebili do njihovega

avtomobila. A ni še bilo konca. Mladina se je lahko podpisala članom skupine celo na majice, oni pa so se jim podpisovali na roke.

In lako smo kasneje prišli do neke zanimive, resnične zgodbe: Deklica je prišla domov in rekla mami, če jo slika. Mama se je začudila zakaj, hči pa ji je odgovorila, da ne nje, temveč samo njeno roko, kamur so se ji podpisali Napoleoni. Na koncu je hči še izjavila, da se štirinajst dni ne bo umila. Take in podobne stvari so se dogajale listo sončno dopoldne, do takrat, ko so člani skupine Napoleon zapustili Trzin.

Urša Mandeljc

PAR d.o.o.
Hostilna Trzinka

Razpis, četrte 17, 1236 Trzin, tel.: (061) 722 - 329

Odrpto vsak dan

Nudimo malice, kosila,
jedi po naročilu, jedi z žara.

VABLJENI!

POROČILO O DELU ZGODOVINSKEGA KROŽKA NA OSNOVNI ŠOLI TRZIN

V okviru Zveze prijateljev mladine Slovenije je Komisija za delo zgodovinskih krožkov razpisala raziskovalno nalogo z naslovom "Tako smo se zdravili pri nas". Člani zgodovinskega krožka na Osnovni šoli Trzin smo naši nalogi dali naslov "Ljudsko zdravilstvo v naselju Trzin in okolici".

Pri svojem delu smo si zastavili naslednje cilje:

- spoznati ljudsko izročilo o zdravih zeliščih na območju domačega kraja;
- seznaniti se z vrstami bolezni, zdravih zanje in metodami zdravljenja nekoč in danes;
- razumeti pomen razvoja medicine za življenje in delo sodobnega človeka.

Uporabili smo naslednje metode raziskovalnega dela:

- predhodno branje literature na izbrano temo;
- pregledovanje časopisov;
- intervju;
- računalniško pisanje naloge;
- urejanje herbarija.

Ugotovili smo, da najstarejši vir o ljudskem zdravilstvu našega kraja z okolico sega že v začetek 15. stoletja. Ljudsko izročilo

omenja nekaj studencev na območju domačjske občine in jim pripisuje zdravilno moč. Stari ljudje so v preteklosti bolj cenili moč zdravih rastlin in čajev, ko še ni bilo urejenih ordinacij, ko je primanjkovalo zdravnikov in denarja.

Naša naloga opredeljuje zgodovinsko obdobje, ki sega v drugo polovico 19. in začetek 20. stoletja. Gre za čas, ko so zdravila pripravljali kar iz smrekove smole. Rane pa so zdravili z mazili, ki so vsebovala razna zdravilna zelišča (npr. arniko). Ljudje so pomoč iskali pri domačih zeliščarjih - padarjih.

Prebivalci Trzina so v prejšnjem stoletju na rane dajali olje, v katerem so imeli namočeno arniko in šentjanževke. Na krvavečo rano so dajali trpolec ali staro svinjsko mast. Divje meso so zdravili z žlindro iz pipe. Po izročilu so na krvaveče rane dajali tudi pajčevine in konjske lige. Prehlad in kašelj so zdravili z lipovim čajem, s čajem iz bezgovih jagod in tavžentrož. Vodenični bolniki so pili čaj iz koruznih laskov. Za ledvične bolnike pa so kuhali čaj iz bezgovega lista in preslice. Lišaj so zdravili s sokom iz jesenovega lubja, ki se je izcedil pri segrevanju. Za bolečine v glavi so si pomagali z ohladi iz orehovega lista in z nastrganim ali narezanim surovim krom-

prijem (Stražar, Trzin in Mengeš skozi 1993).

Zdravniška poročila pričajo o raznih boleznih, za katerimi so obolevali prebivalci Trzina in okolice. Zasledimo pogostejše prehlade, pa tudi nevarne, celo smrtonosne nalezljive bolezni (npr. epidemija kolere leta 1866). Oh koncu prve svetovne vojne pustila vročinska bolezen. Mnogo ljudi je umrlo zaradi ošpic l. 1888, epidemije oslovskega kašlja in škrlatinke l. 1912. Od prvega statističnega popisa l. 1868 do l. 1890 se število prebivalcev v Trzinu ni bistveno povečalo, in sicer od 694. Drugačno pa je stanje med prvima svetovnima vojnama, ko je prebivalstvo celotno upadlo (764 - 732). Kot možen vzrok lahko navedemo posledice prve svetovne vojne in razne bolezni (luberku, tuberkuloze, sušica in vodenica).

Naše delo je zanimivo, saj mnogo koristnih informacij izvemo v razgovoru s starejšimi ljudmi in ne zgolj iz knjig. Iz zbirke zdravih rastlin pa smo uredili herbarij.

Taljana T.

TRGOVINA

Industrijska cona Trzin
Planjava 1, tel. 722 - 119
Del. čas: 8 - 18h, sob.: 8. - 13h

Trgovina KIMI je urejena samopostrežna prodajalna z izjemno bogato ponudbo, kjer vsak kupec najde nekaj zase. Ponujajo širok izbor kakovostnih čistil in detergentov za gospodinjstvo in gostinstvo, osvežilce prostorov, dezinfekcijska sredstva, sredstva za nego tal, sredstva za čiščenje in vzdrževanje avtomobilov ... S pravilnim izborom krp, rokavic, nastavkov za vzdrževanje tal in drugih pripomočkov za čiščenje si boste vsakodnevna opravila precej olajšali.

Ponujajo vam tudi bogat izbor pralnih praškov, tekočih sredstev za pranje perila, posebna sredstva za trdovratne madeže, mehčalce perila, destilirano vodo in še vrsto drugih sredstev za nego perila.

Trgovino dopolnjuje pester izbor osebne kozmetike, sredstev za osebno nego in higienskih izdelkov iz papirja.

Posebna zanimivost trgovine KIMI je, da vam ponujajo številna čistilna sredstva in detergente na sistem točenja v prineseno

embalažo. Takšen nakup čistil je cenovno izredno ugoden in ekološko prijazen.

V trgovini KIMI se vsak mesec odvijajo različne vablilne akcije in prodaje, v katerih vam ponujajo različne izdelke po še posebej ugodnih cenah.

V poletnih mesecih so vam pripravili pestro izbiro sončnih in središtev proti pikom insektov, hladilne torbe in steklene pripomočke za piknike, senčnike ...

Pričakujemo vas v prijetni trgovini KIMI!

POMLAD V VRTCU ŽABICA

Kakšen lep grin magnoliije.

Hura, lačni ne homo!

Ui, kako velika čebela! Ali je to Maja?

Tak mladolek pa je nekaj najboljšega v arboretumu!

riščajo za sprehode v okolico vrtca, na katerih spoznajo toliko zanimivih stvari. Nadvse živahno pa je tudi na igrišču ob vrtcu, saj so dobili nove peskovnike in druge pripomočke za igranje.

Ker je maj mesec rož, so se otroci s svojimi vzgojitelji podali tudi na kraj, kjer je bilo v začetku meseca največ cvetja. Za cilj letošnjega prvega izleta so si izbrali arboretum Volčji Potok, kjer jih je ob številnih drugih cvetovih pozdravilo tudi dva milijona tulipanov. Bilo je res pisano, veselo, lepo in nepozabno. Da tega ne bi kdo pozabil, pa so tršice tudi fotografirale. Radi bi objavili celotno fotoreportažo, zaradi pomanjkanja prostora pa smo lahko naredili le izbor. Objavljamo nekaj slik z izleta, tiste najlepše pa so ostale zapisane v mladih glavicah.

VESELI NAČRTI ZA JUNIJ

V začetku junija bodo malčki iz Irzinskega vrtca svoje starše povabili na enkratni izlet k lepota kraškega podzemlja. Obiskali bodo Postojnsko jamo in Predjamski grad, v vrtcu pa že zbirajo tudi prijave za letošnje letovanje na Krku. V domžalskem domu na otoku bo od 2. do 9. junija lahko letovalo 15 otrok iz vrtca. Nekateri otroci iz vrtca znajo že plavati, tisti, ki jim je ljubši stil kamna pod vodo, pa se bodo na Krku naučili tudi plavati kot žabice in kužki - in to morski.

VABILO NA SREČANJE MLADIH S PAPEŽEM V PARIZU

S srečanjem med njegovim Sloveniji je bilo doživetje, ki mu težko pozabili. Postojnsko papeža z mladimi bo srečanje mladih z vsega sveta. Večkratno svetovno srečanje mladih, ki ga že zdaj imenujejo svetovno srečanje mladih, bo v avgustu, mladi iz vsega sveta, mladi iz Trzinca, pa bodo srečali tudi Trzinca. Med potjo v Pariz, ki jo bodo naredili v starodavnem mestu, bodo srečali tudi Trzinca. Srečanje s papežem bo 19. avgusta. Srečanje s papežem bo 19. avgusta. Za Slovence po imenu Emanuel - ka-

obiskom francoske prestolnice pa bodo udeleženci bivali pri francoskih družinah. V času srečanja bodo pripravili celo pabljajo različnih prireditev, od glasbenih, gledaliških in drugih predstav, duhovnih večerov, do ogledov pariških zanimivosti. Če vas zanima udeležba na prireditvi, se za podrobnejše podatke obrnite na Francija Banka ml. ali pa na trzinski župnijski urad.

Eden drugemu smo romarji, ki se po različnih poteh bližajo skupnemu cilju.

Antoine de Saint-Exupery

MAJSKE LEPOTE

Prelepa čudesa neizmernih lepot, vse daje nam zemlja, nebesni nam svod, le srca odprimo, za lepi ta dar, ki nudi narava in stvarnik, vladar.

Prte cvetoče pogrnja nam maj, s cvetjem, zelenjem nam zemeljski raj, spoštujmo naš biser, podarjeni svet, za njega in v njem lepo je živet'.

Že v jutranji zarzi vsem ptice žgole, podvizaj se, kmetič, na polje, v gore, sapice majske nam čela hladé, ko od truda in dela se zarosé.

Ko v gore in polje oko se zazre, povsod prebujenje, življenje začne, naj v duši in srcu isto velja, dobra nas dela, v srečo pelja.

Emilijan Pevec

GLASBA V DRUŽINI

Saj vsi poznate Dominika Kozariča, zdaj Davera? Na slovenski glasbeni sceni se je že dodobra utrdil, kot glasbenik pa je osvojil že več laskavih priznanj. Vendar Dominik v družini Kozarič ni edini glasbenik, saj je glasba v tej družini pravzaprav doma. Za prve korake v svet glasbe se Dominik lahko zahvali očetu in mami, ki sta oba glasbenika, še zlasti pa oče, saj je eden najvidnejših članov domžalske godbe na pihala in hkrati član vse bolj znanega oklefa Domžalski rogisti.

Obiskali sva družino Kozarič in gospod Ivan nama je bil takoj pripravljen povedati kaj več o sebi, svoji družini in o igranju pri domžalskih rogistih in domžalski godbi.

... najprej je spregovoril o svoji mladosti ...

Rodil sem se v Beogradu. Ko mi je bilo komaj nekaj mesecev, smo se preselili v Medimurje, kjer sem preživel nekaj svojih najlepših let. Pri 13 letih sem na bratrančovo pobudo začel igrati trobento. Starše sem stežka pregovoril, da so mi kupili star instrument. Bratranec je prihajal vsako soboto iz Siska in me učil igrati,

g. Ivan Kozarič (levo)

hkrati pa mi je dal nalogo za tekoči leden. Veliko sem moral vaditi, lestvice pa sem se učil na pamet. S 15. leti sem se odselil v Sisak, kjer sem se učil za kovača. Od doma me je gnala želja po zaslužku in po spoznavanju sveta.

... in o začetkih spoznavanja radosti življenja ...

Imel sem svojo skupino, s katero sem igral na maturantskih plesih, čajankah in podobno. Kot zanimivost naj povem, da smo električno kitaro priključili kar na radio, da je prišla bolj do izraza.

Delal sem na železnici, pomagal pa sem tudi družini, pri kateri sem živel.

... in nadaljuje ...

Kot vsak mlad fant sem tudi jaz moral k vojakom. Po odsluženju vojaškega roka sem odšel k sestri v Ljubljano. Tam sem spoznal svojo ženo. Rojena je bila v Ormožu, njen oče pa je živel v Kanadi. Odločila sva se, da se mu pridruživa. Tam se nam je rodila Helena. Po petih letih sva se vrnila v Slovenijo in sicer v Domžale. Začela sva z gradnjo hiše v Trzinu.

Kako ste začeli z igranjem v domžalski pihalni godbi?

Pred komunalnim centrom sem videl igrati domžalsko pihalno godbo. Glasba me je že od nekdaj veselila in ker sem rad igral, sem se jim pridružil. Sprejeli so me odprti rok. V Domžalah se je leta 1972 začelo moje aktivno glasbeno življenje. V domžalski godbi na pihala sem igral trobento.

Kaj pa domžalski rogisti?

Pred petimi leti so me prepričali, da sem pristopil k novo nastajajoči skupini lovskih rogistov. Od samega začetka pa do danes se lahko pohvalimo z lepimi uspehi tudi zunaj

Slovenije. V sosednji Avstriji smo in osvojili zlate rogove. Ko smo imeli po dva nastopa tedensko se zelo lepo. Vsi igramo rogove. Zelo le v melodijah (melodija za prvi rog, rog, ...). V skupini nas je osem, najima 12 let, imamo pa tudi eno dekle in zunanjega sodelavca iz Avstrije, ki pomaga na tekmovanjih v tujini. V S. tekmovanjih ni, pač pa samo srečanja. Na tekmovanjih vsak član komisije svojega rogista, njegovo držo, mir, o. gantnost. Delo nas zelo veseli, delo vzpodbuda pa so pohvale.

Kakšna je razlika med igranjem trobente in igranjem na lovski rog? Pri rogu se lahko igrajo samo celotne trobente pa lahko igrajo tudi zviš znižane tone.

In njegova družina

Moja mama in oče sta zelo lepo pa dostikrat sem se jima pridružil tudi. Vedno sem rad prepeval. Žena je igrala violino, vendar je kasneje zaradi manjkanja možnosti igranje opustila. sem si, da bi Dominik igral trobento. I. poizkusil, vendar se je kasneje odločil kitaro, ki mu je bila ljubša. Nina trudi s klarinetom, želela pa je flavistka. Starejša hči Helena je z 11. začela igrati violino, kasneje pa premislila.

V sobo je prišel vnuk Alen, dedkov oboževalec in "učenc", gospod Kozarica nama je moral zaigrati vse pesnice, mali Alen pozna

Moja Sestra
Urša Mandel

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

Prestolnica Slovenije - Ljubljana. Cankarjev dom, Laibach, z roko v roki, s samim simfoničnim orkestrom z velikim pompom ter vsemi pomembnejši na kupu pregrizejo trakce z rezkimi zvoki. Si mogoče že mislite kaj bi lahko bilo? Seveda! Uganili ste! Naznanili so sam mesec kulture, ki naj bi trajal celih pideset dni. Da, drage dame in gospodje, mala Slovenija prihaja tako, korak za korakom, počasi v Evropo, ampak v Guinnessovo knjigo rekordov pa ne, če...

Tako je, če ne bi bilo Trzina, kajti Trzinici so, (lahko se vsi malo hvalite in rečete "smo"), v nedeljo, 18. 5. 1997, točno ob 21.15 minut

v KUD France Prešeren v Trnovem na tekmi Imprologie med Franc K., Gilšem in Gledališčem Ane Monro, res sicer brez Laibacha in simfoničnega orkestra, vendar dovolj bučno, otvorili trzinsko "leto" kulture. V mesecu maju je mesec kulture - kultura "krompir", naslednji mesec bo kultura solata, nato rdeča pesa, korenček in.

Da, drage dame in gospodje, vsi smo lahko ponosni na naš kulturni Trzin in kje vse se bo naš in seveda tudi vaš, drage dame in gospodje, teater KUD Franc Kolar Trzin s svojo gledališko skupino Cizamo razdajaj z gledališko predstavo - Shakesperia

VSE

...virkuško žonglerskimi variaci-
...sno vam Linz in mariborski Lent
...vendar to sploh še ni vse. Da,
...gospodje, to sploh se ni vse.

...Lutkovno gledališče Ljublja-
... (daluma),
...Staro ljubljansko društvo
...poletni dan,
...22.8. Noč na Ljubljani,
...Tm fest 29.7. - otvoritev,
...Tm fest (konec avgusta).

Foto: Urša

- Ljubljana: Interspar (sredina junija).
- Bled: festival Blejska noč, 14.6.,
- Bled: Rikljevski dnevi, 26. 7.
- Koper: Primorski festival,
- Domžale: junij (Napredek),
- Gradovi: 7. 6., Kamnik
- Gradovi: 12.7., Socerb
- Gradovi: 2.8., grad Brežice.

In da ponovim staro frazo: da, drage dame in gospodje, to pa sploh še ni vse! Vabila prihajajo iz Francije, Japonske ... No ja, ostanimo skromni. Pa vendar, po gledaliških kuluarjih se šušlja, da je letalsko vozovnico London - Brnik že kupil in jo ima torej že v žepu sam direktor londonskega Shakespearovega gledališča z namenom, da si ogleda eno izmed predstav "našega" tržinskega gledališča. No, to sicer vzemite malo z rezervno. Ha, ha, ali pa tudi ne. Kakor vas je volja.

Res pa je, da v KUD-u že

nekaj časa deluje zelo zagnana in predvsem produktivna skupina mladev in mladenk, ki s kamero v roki in veliko dobre volje oblikuje novo, pod delovnim imenom imenovano - videosekcijo. Več o video generaciji in njenih načrtih pa boste izvedeli v naslednjem Odsevu. Do takrat pa, drage dame in gospodje, kot vedno

lep gledališki pozdrav
Jože Štih

NOVICE IZ PD ONGER

ŽDAJ PA IZLET NA VIŠARJE LAHKO PRESTAVI LE ŠE SLABO VREME

Na izletu za invalide na Višarje smo že večkrat pisali, tokrat pa ga lahko dokončno napovemo za soboto, 7. junija. Prijave za izlet na SIT še zbirajo in po zadnjih podatkih se bo izleta udeležilo vsaj 50 udeležencev. Izlet je namenjen invalidom, starejšim in tistim, ki nimajo kondicije, saj vzpon ne bo preveč zahteven. Na Višarje, ki so že dolga desetletja znana romarska polja, izleta pripeljejo z žičnico. Z vrha je čudovit razgled po naših, avstrijskih in italijanskih gorah, tam pa je tudi zanimiva cerkev, v kateri se bodo vsi, ki bodo želeli, lahko udeležili svete maše v slovenščini. Kot je običaj na romarskih točkah, je pri izletu mogoče izbirati med zelo pestro ponudbo spominkov, tisti, ki bi želeli resneje nakupovati, pa bodo za to lahko izkoristili popuste. V Trzin se bodo vrnili predvidoma okrog 18. ure. Cena izleta je 3.500 SIT, vanjo pa je všteti avtobusni prevoz, in kosilo. Za pomoč invalidom bodo poskrbeli vodniki PD Onger Trzin. Prijave za izlet še zbirajo v tapistvu KS, na uradni izdan in pri predsedniku PD Onger Trzin Rudiju Schossu. Ob prijavi je potreben veljaven potni list, za tiste, ki ga niso poskrbeli, prav za to priložnost, skupinski potni list.

V GORAH

Trzin sem že pet let. ... se že na marsikateri hrib ... očitno in skrito lepoto ... dobihal kar nekaj vrst ... pohval prenekatero ... stezah, z očmi sledil ... in skalah gamsom in ... občudoval lete planin- ... in zavestjo poštenega ... ponesrečencem, če bi ... tega, in še več, sta me ... vodnika Emil Pevec ... Vse osvojeno znanje

smo dokazali in nato še potrdili na planinskih tekmovalnih leta 1995 in 1996, kjer smo dosegli prvo mesto. Zatorej: hvala Emilu in Ireni (in našim čudovitim goram) za prelepe užitke.

Tomaž Kocman

PLANINSKI TABOR ZA OSNOVNOŠOLCE

Hoja po gorah, prepevanje ob tabornem ognju, lov za zakladom, noči pod platneno streho in morda kakšna na prostem, šaljive igre, ogled zanimivosti in spoznavanje novega.

Vse to in še kaj se bo poleti dogajalo na taborjenju mladih planincev v Trenti od 26. 7. do 3. 8. Če rad hodiš v gore in ti pravila lepega obnašanja niso tuja, se nam lahko pridružiš. Prosti ti še nekaj mest. Cena taborjenja: 19.000 SIT (plačljivo v 2 obrokih).

Informacije in prijave: 714 - 546 (Emil)

RUDI SE JE LE VRNIL

Članom PD Onger se je odvil kamen strahu od srca, saj so kar nekaj časa trepetali za usodo svojega predsednika Rudija Schossa, ki se je klatil po Južni Ameriki. Rudi se je zdrav in spočit vrnil in takoj sklical prvi sestanek upravnega odbora društva po običnem zboru, o katerem smo poročali v prvi letošnji številki.

PODPORA OD VSEPOVSOD DAJE USPEH

Pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa. To bi lahko rekli tudi za Andrejo in Ireno, hčerki enega najboljših trzinskih

strelcev Andreja Perneta, ki se lahko pohvali z več kot 50 medaljami, pokali in številnimi zmagovalnimi naslovi, tudi z državnih in republiških prvenstev. Čeprav dekleti, zdaj že ženi in mami, sta vedno enakopravno stopali ob bok svojim klubskim tovarišem in se s številnimi tekmovalci vračali z zmagami in odličnimi uvrstitvami, večkrat pa sta pripomogli tudi k ekipnim in drugim uspehom strelske družine. Tudi po njuni zaslugi trzinska strelska družina sodi med najuspešnejše strelske družine v Sloveniji.

Kdaj sta začeli s streljanjem?

Andreja: "Že v osnovni šoli. Oče je sicer trdil, da sva še premajski in ne dovolj močni, a nama je postavil pogoj: če bova v poizkusnem streljanju dovolj uspešni, se lahko začnemo ukvarjati s tem športom. Jaz sem začela v 7., Irena pa v 5. razredu osnovne šole.

Od kod vama navdušenje za to? Od očeta - saj sva preko njega spoznali ta šport.

Kakšni so vajini treninji?

Sva amaterki, zato trenirava dvakrat na teden, večših pa tudi nič rava seveda v popolni opremi. Trenirava le streljanje, ob tem morava tudi izuriti, da lahko eno um. stojiva mirno in skoncentrirano, vsemu psihičnim priprav, ki so skaj pomembne za uspešno streljanje, i

Kakšno opremo potrebujeta?

Poleg puške in streliva morava posebno obleko: čevlje, ki se gležnje in so na videz podobni čevljem, platnene hlače, v katerih i. i. kot v stoja, usnjen oprijel rokavice.

Kdo je vajin trener?

Včasih naju je treniral oče, nato pa Brečko, ki nama je vedno stal ob i zaradi katerega sva tudi toliko časa jali. Trenulno naju trenira Damjan Seveda pa brez svoje volje in ž streljanju ne bi uspeši.

Ali od vsega začetka tekmuje Trzin?

Ja. Vabili so naju tudi v Domžale, bili dobri trenerji. Dobili sva v Olimpiji, kjer bi streljali kot profesionalci, vendar sva ostali zvesti Trzinu. V bila tudi dobra družba.

Ali je med vama kaj tekmoval rivalstva?

Rivalstva ni, tekmovalnost pa je. Ko ena, je tudi druga vesela in obratno.

Kako na vse to gledajo starši in? Starši nama dajejo veliko podporo naju spremlja na tekmovalnih, kjer i strelja. Podpirala pa naju tudi najna Tako nama družinska povezanost i in vzpodbudo pri vztrajanju in na strelske kariere.

Ali lahko naštejeta nekaj vajinih hov?

(odgovor na to vprašanje pa lakt berele v razpredelnici)

P. S.: Andreja je inštruktorica strelstva, obe pa imata naziv red. sodnika.

Urša N.

Irena v elementu

Irena:			
1984	1. mesto (pionirke)	ŠSD	ser. zračna puška
1985	1. mesto (ekipno)	republiško prvenstvo	ser. zračna puška
1986	1. mesto (pionirke)	ŠSD	ser. zračna puška
	1. mesto (pionirke)	republiško prvenstvo	ser. zračna puška
1990	2. mesto (mladinke)	republiško prvenstvo	
	DRŽAVN. REK. (mladinke)		ser. zračna puška
1991	3. mesto (članice)	republiško prvenstvo	stand. zračna puška
	1. mesto (mladinke)	linale rep. dopisne lige	stand. zračna puška
1992	2. mesto (članice)	linale rep. dopisne lige	ser. zračna puška
	2. mesto (članice)	1. medn. strel. tek. ob samost. Slovenije	zračna puška
	5. mesto (članice)	1. državno prvenstvo republike Slovenije	stand. zračna puška
	10. mesto (članice)	evropsko prvenstvo St. Veit (Avstrija)	samosstrel
	11. mesto (članice)	svekovno prvenstvo Milano (Italija)	stand. zračna puška
1993	1. mesto		stand. zračna puška
1994	8. mesto (članice)	državno prvenstvo	
Andreja:			
1981/82	3. mesto (pionirke)	ŠSD	
1982	2. mesto (pionirke)		puška
1982	1. mesto	prvenstvo Slovenije	RMK
1983	2. mesto	prvenstvo Slovenije	stand. zračna puška
	8. mesto	državno prvenstvo	stand. zračna puška
1991	1. mesto	prvenstvo Slovenije	RMK

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

So Indijanci res avtohtoni prebivalci Trzina? - Bo Onger res postal mondeno zbirališče filmskih zvezdnikov? - Po razpisih koncertih v Genovi, Grenoble in Zsombuteya (ob Blatnem jezeru) prihaja etno ruker MANNY FIKO tudi med nas? Zaplet s talci in ugrabitelji rešil po mirni poti?

Epohalno odkritje

Mednarodna raziskovalna odprava je v divjini Trzinske gmajne odkrila do zdaj še neznano indijansko plemo, ki šteje 9 pripadnikov (2 moška, 4 ženske, 3 otroci). So manjše rasti, bolj plašne narave in večji del dneva nenevarni. Takole pa se je našemu fotografu pred objektiv postavil poglavar MAŠINO TSUNAMI. Vse Trzince vljudo naprošamo, naj tega s samim seboj zadovoljnega plemena ne vznemirjajo na sprehodih po gozdu.

POZOR! MEGA ŽURI! POZOR!

31.6. bo v kamnolomu koncerti razpitega in kontroverznega NYJA FIKA, ki bo predstavil svoj novi mizikl "Muškarac u blatu". Udarnimi hiti kot so: Venem kot rman, Toži mi se po yogiju, Le kolina v slovo... Za hrano in pijačo bo poskrbljeno, med odmori pa vas bo zabaval lžanski iluzionist in čarodej ALI BONGO. Pristrčno vabljeni!!!

Ali Bongo

Manny Fiko

Zvezdni prah nad Ongrom

Med Trzince je odjeknila senzacionalna vest, da v njihov kraj prihajajo junaki priljubljene nadaljevanke Severna obzorja, ki bodo tu posneli približno 10 delov nove serije. Vse skupaj se ho odvijalo na pobočjih Ongra in Dobena, njihovi oboževalci pa goste lahko prišli na svoj račun neke v začetku junija, ko bodo priredili tiskovno konferenco in manjši banket v prostorih vašega in našega Hrama kulture KUD France Kotar.

Gasper Ogarevo

Ugrabitelj postavlja nove in nove zahteve

listni listuli. Zahteval je takojšnje sročanje s trzinskim vodstvom, okrog slo pizz, zakonskega svetovalec, vudno pusteljo in jakuzi. Na preprečevanje mimodolnih, naj se priča, ni reagiral. Pomislil je svoje zahteve in dodal, da ni kerist, ampak zgolj brezposeln saldomanist. Trzinski parlament bo danes glasnil o uporabi sile v tem zapletu. Sirovnik Gaspari pa se je zrezal za rešitev po mirni poti. Na slikaš je ugrabitelj s plenom in trzinska četa za hitro intervencije med bojnim passelom.

Oboroženi neznanec je včeraj na B. ugrabil letalo grške družbe Melaxa in potniki in pridruženimi člani posadke. rečni zrakoplov je popoldne pristal na tonski ploščadi pred trzinsko OŠ. Po vanju očitno je možakar dobro oborožen. verizni kadilec in že četrtič razvezan -

Redakcija:

nredigovorni urednik Ahačić, dopisnik iz inozemstva Ken Garm, sodelavci iz Fernić, Skober, Grabnar, Vse fotografije Ostow Hreco.

PRITOŽNO KNJIGO, PROSIM!

KRITIKA V ODSEVI ZALEŽE

... hišo, propadajoče hišice ob
... starem delu Trzina? Kaže, da
... pomagala, saj je lastnik
... hišice in delno tudi
... hišica je pokrita z novo

propadajočega ozadja verjetno boljši, če pa
jim to ne pride na misel, pa lahko hišo tudi
popravijo, ko bodo začeli uredničevati zamisel
o trzinskem centru, jo bodo lahko drago
prodali za novo nadomestno gradnjo.
Lokacija je tudi nekaj vredna.

ZMAJ ALI SIMBOL TRZINSKE KULTURE

Ne vemo, ali so oglaševalci namerno nalepili
oglas za mesec kulture na staro Grčarjevo
hišo ob Mengeški cesti in s tem hoteli opo-
zoriti na raven kulturne zaščite slovenskih
vasi. Tisti del Trzina za silo še ohranja
nekdanji značilni vaški izgled naselja in ver-
jetno ne bi bilo slabo, če bi skušali ohraniti
tisto, kar se še da. Če pa ni denarja, se vse,

SO ZAČELI KRPAT STARE GREHE?

V industrijski coni zadnje čase pridno
razkopavajo še vedno ne povsem urejene
pločnike in še ne dokončno asfaltirane
ceste. Kaže, da razni telekomovi, poštni,

elektrogospodarski in komunalni mojstri
prav uživajo, če razkopavajo tam, kjer je
asfalt ali vsaj nekaj za silo urejenega. Ko so
začeli graditi cono, je bilo predvideno, da
bo v njej povsem urejena vsa potrebna
infrastruktura. Tega niso naredili, prav pa
bi bilo, da bi se mojstri le dogovorili za nek
vrstni red, saj kam pa pridemo, če bodo vsi
naenkrat razkopavali. Naj se zmenijo, pa
naj en dan razkopava eden, naslednji dan
pa drugi. Red pa mora biti, pa čeprav v
OIC Trzin!

KADAR SEM PLJAN, NE VEM, KAJ POČENAM

... kliknil kak star trzinski
če hiše z mačkom zbudil pred
... hodočem centru Trzina.
Za ... in ... Trzinca naj povemo, da

kol kaže, bolj spremeni v zmaja, ki ga tudi
nakazuje plakat. Kaj bo prevladalo, zmaj ali
kultura, verjetno še "šlogarica" ne ve, bolj
verjetno pa bo sramota, kar že je. Vse pa
kaže, da so prav propadajoče hiše naj-
primernejše za plakiranje. Naslednjič
bomo tja obesili še kakšen plakat za naš
časopis.

TRZINSKA KULTURA ŠT. 2

Del trzinske kulture in razboritosti vztrajno
kažejo tudi razbita stekla na avtobusni postaji.
Kakor hitro stekla zamenjajo z novimi,

tako hitro jih za-
vzeli nepridipr-
vi razbijajo. Naj
vsi, ki se v kolo-
nah počasi cijaz-
ijo mimo, vedo,
da v Trzinu ne
zaostajamo za
Harlemom, saj
imamo tudi pri-
nas zanikrne hu-
ligane! In to tak-
šne, ki se jim da
razbiti tudi stek-
la v gornji vrsti,
za kar se morajo
že kar malo potruditi. Tudi huliganska je
težka! Človek ne sme niti lenariti, pa še
obsojajo ga povrh.

Foto: Mojca

ZARJA - Milan Kuferšič

*Z večerno zarjo nebo je obsijano,
s škrlatno rdečimi oblaki posejano,
temno modri in rumeni,
nato še nežno beli in zeleni
in kot tančica svetloba vmes pronica.
Iz vreseči krik se čuje osamele ptice,
nato tišina in lepota zarje,
v svetlobi lastni sonce tone.*

*O, čudoviti spleti narave,
za trenutek otožnost tiha me prevzame,
je sonce kakor pajek, ki si pajčevino plete,
v njegovo mrežo misli moje so ujete.
Je sonce v zarji utonilo,
neopazno tiho se je zvečerilo,
v kapeli bližnji je s počasnimi udarci
dnevu odzvonilo.*

*K počitku sonce je odšlo.
A kaj z menoj bo?
Saj bolečina v srcu pride le z nočjo,
obraz njen nežen tih in mil,
neskončno dolga bo ta noč,
neskončno dolga, že zdavnaj, zdavnaj,
je odhilo polnoč.*

*Ko v jutranji zarji
nči se moje za trenutek so spočile,
je srce k vstajenju sonca brepenelo,
a na njem sledi nobene,
nobene ure izgubljene -
a sredi mojega obraza, raz,
ki jo zadala je sladka bolečina
in prečuta noč.*

... podprti, vsaj prijetna trzinska
... da je mimo njenega
... Pšala. Hiša je videla
... in tudi klavnega,
... postavili, verjetno
... tudi sama hiša tako
... pokonci držijo le še
... ki pobirajo denar od
... bi lahko hišo
... učinek reklam brez

Vaše oči govorijo o vašem zdravju

Irldiagnostika (IRD) je bila znana že v
davnih časih. Poznali so jo na Kitajskem, v
Egiptu in Španiji. Iz starega Egipta so se pri-
oahranili papirusi s podobo šarenice in oz-
načenimi znaki na njej. Metoda so uporabljali
v večini razvitih držav sveta za diagnostici-
ranje vrste obolenj notranjih organov.

Preporod metode se je začel ob koncu prejšnjega stoletja, ko je madžarski zdravnik iz Budimpešte Ignac Pekceli izdal prvo knjigo o

iridodiagnostiki. Buren razvoj IRD se je potem nadaljeval v Nemčiji, kjer so ustalnavili znane irididiagnostične šole in napisali številne knjige. Dandanes poznamo ameriško, nemško, rusko in francosko šolo IRD.

Poglavitno načelo iridodijagnostike je, da se s impulz po živcih prenaša iz bolnega organa na določeno mesto šarenice, kjer se odsloni v obliki znakov določene harve, oblike in globine. Vsak lahko med ogledovanjem svoje šarenice opazi različne pike. Specialisti pa opazuje pacientove oči skozi poseben aparat, karega poglaviti del je mikroskop. Tako lahko opazuje šarenico pod zelo veliko povečavo.

Kaj se lahko ugotovi? Kol pravo: boleznj vaših sorodnikov, če so se le-te vnisline v šarenico. Če so se, potem lo pomeni, da ste nagnjeni k tej bolezni. Drugič: bolezni notranjih organov, ki ste jih že preboleli, kar je zelo pomembno za zdravljenje. Pri tem je treba vedeti, da po podatkih ameriških raziskovalcev 60 % bolezni poteka v skriti obliki, brez bolečin, in človek zanje sploh ne ve. Trejčič: vaše sedanje boleznj. In četrtič: obupoševanju prejšnjih kazalcev je moč napovedati vaše zdravje v prihodnosti. Zelo pomembno je, da

se v enem vidnem polju zrcali ves nizem, postopek poteka brez bolečin in alergij, možno pa je ugotoviti tudi vzrok nastanka bolezni. Po opravljenem pregledu zdravnik priporoči zdravljenje, ki je večinoma z naravnimi metodami, ali je potrebno, napoti pacienta k dermatologu ali alergologu.

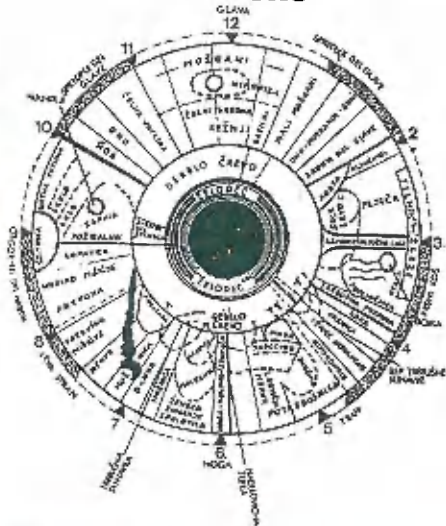
Najbolji zanesljivo ugotavljajo stanje bavi, npr. žolceda in dvanajsterni podatki mnogih avtorjev je takšna noza 85 % pravilna. Rana na dvanaiku in žolcedu največkrat spada med nična obolenja z recidivom, saj traja leta in leta in prinaša bolniku bolečine. Posebej zadnje čase je opaziti še čedalje več čirav na dvanajsterni žolcedu, ker je človek pri delu in v nem življenju izpostavljen kopici stresov. Pogosto se k zdravniku iridodija zalegajo ljudje z nedoločeniimi bolečinami v trebuhu, potem ko so dneve in dneve okrog različnih zdravnikov, ki jim niso mogli postaviti diagnoze. Prav pri vidne prednosti IRD, saj v metodi tudi takšne posebnosti kot je preddiagnostika, ko diagnozo postavijo predklinični fazi, se pravi prej, če bolezen začne nastajati, posprema močno izraženi znaki.

V današnjem času se je IRD razmahalo vsem svetu, ustanovljeno je svetovno združenje IRD, ki izdaja veliko literaturo, prireja tečaje, za to metodo pa se zanimajo tudi zdravniki različnih specializacij. Pred kratkim so iridodiagnostiko vključili v Unescov program, kar je dokaz njene vrednosti.

Zanimane vabimo, da se pri
pregled pri iridodiagnostiki na tele
številko 061/ 721-386.

IRIDIOLOGIJA

levo oko

I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/721 386

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN OBVEŠČA VSE SVOJE SEDANJE, PA TUDI BIVŠE ČLANE, DA LAHKO, 19. 10. 1990
ČLANARINO PORAVNAJO V PAPIRNICI ČAČKA (KIDRIČEVA 1) VSAK DELOVNIK MED 8.00 IN 12.00 TER 15.30
19.00 DO OB. OB SOBOTAH PA OD 9.00 DO 12.00. ČLANARINO LAHKO PORAVNATE TUDI PRI NEKATERIH ČLANIH UG
ONGER

LETOŠNJA ČLANARINA ZA OTROKE (SEM SPADAJO TUDI SREDNJEŠOLCI IN ŠTUDENTI) ZNAŠA 350 SIT (ČLAN-
CI ZA ODRASLE 1000 SIT (ČLANARINA B), KDOR PA NAMERAVA ZAHAJATI V ZAHTEVNEJŠI GORSKI SVET ALI
OBISKOVATI GORE V TUJINI, MU PRIPOROČAMO ČLANARINO A, KI ZNAŠA 3000 SIT (VIŠJA ZAVAROVALNA
MILIA)

KOT VIDITE, JE ČLANARINA NIZKA. ZATO VAS VABIMO, DA SE NAM PRIKLJUČITE OZ S PLAČANO ČLAN. PODPRETE NAŠE DELO

110 PD OINGER

AVTOSERVIS
VTOKLEPARSTVO
VTOLIČARSTVO

MATEVŽ ŠTEFE

TRZIN

tel. & fax:

061/711-961

**SUKOPLESKARSTVO
IN FASADERSTVO**

Mengeška 53a, Trzin

1236 Trzin

Telefon: 061 724 240

Telefaks: 061 724 182

Mobil: 0609 618 760

ANDREJ KRIŽMAN s.p.

SLASCIČARNA OGER IZ STAREGA TRZINA

vas vabi, da poskusite naše slaščice.

Izdelujemo vse vrste tort, potice in drobno pecivo. Stalno so na zalogi tudi torte za diabetike. Imamo velik izbor otroških tort, tudi popularnega Huga in punčko Barbi.

Odprto imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

**NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE
VEDNO DOBRODOŠLI!**

Trzin, Mengeška cesta 26, tel.: 715 699.

OGREVANJE ZUNANJIH IN NOTRANJIH POVRŠIN

ELEKTRO - OGREVANJE

Nudimo sezonski popust izvedbe ogrevanja

ELPAN d.o.o. sp Mengeška 66a, 1236 TRZIN, Tel. 061/716-735, 722-993, Fax 061/714-471

BAHNE®

Žganjekuha KFI, F. Tekavec s.p., Trzin

